

DETTEL'CA

Glasilo Turistično kulturnega društva Rova
december 2011, številka: 9

www.rova-slovenija.si

2

Člani Turističnega kulturnega društva Rova smo na sončno soboto, 24. 10. 2011, organizirali že 7. tek na Žiški vrh. Tekmovanja se je udeležilo veliko število tekačev in navijačev, ki so prišli spodbujati vse tekače. V veliko veselje nam je, da se je teka udeležilo veliko število mladih, ko so s tem dokazali, da tek postaja vedno bolj priljubljen šport. Vsak tekmovalec je ob prijavi na tek, ki je simbolno znašala 5€ za tekmovalce starejše od 18. let, dobil praktične nagrade. Tekači nad 15. let pa so lahko izbirali med dvema razdaljama in sicer 3100 m ali 5500 m. Organiziran pa je bil tudi pohod, ki se ga je udeležilo kar nekaj pohodnikov.

Vzdušje na startu je bilo napeto, saj si je vsak izmed tekmovalcev želel doseči kar se da najboljši čas. Prvi so se na svoj tek podali tekači na 3100 m in 5500 m. Na krajšo razdaljo je prvi v cilj pritekel Jure Aljančič s časom 13,31 minute, kmalu za njim pa je do cilja pritekla še najboljša tekačica na 3100 m, Katja Kosmatin s časom 16,43 minute. Ni bilo dolgo, ko smo zagledali, kako iz gozda prihaja najboljši tekač na 5500 m Lado Kveder z novim rekordnim časom na tej razdalji in sicer 24 minut 31 sekund. Žal pa letos ni šlo brez poškodb in manjših zapletov, saj si je en tekmovalec lažje poškodoval gleženj. Ko so na cilj prišli vsi tekmovalci je bil na sporedu tek za mlade med 6. in 15. letom starosti. Ti tekmovalci so se podali na razdaljo 1200 m in kot najboljši je na cilj med fanti pritekel Luka Vrhovnik s časom 6,19 minute in puncami Simona Klopčič s časom 8,30. Vendar to še ni vse. Organizirali smo tudi tek za naše najmlajše na razdalji 150 m. Pravi veselje jih je bilo gledati kako se borijo za najboljša mesta. Vsi najmlajši tekmovalci so ob prihodu na cilj dobili medalje, saj so bili za nas vsi zmagovalci, že s tem, da so se opogumili in prišli na tek.

Na koncu so prvi trije v vsaki kategoriji dobili medalje in se praktične nagrade. Na tem mestu bi se prav posebno zahvalil

našim sponzorjem, ki so nam velikodušno podarili nagrade. Druženje starejših se je nadaljevalo ob klepetu, mlajših pa z igranjem nogometa.

Veseli smo vaše udeležbe na teku in Vas vabimo, da se nam pridružite tudi na 8. teku na Žiški vrh.

Klemen Kočevar

Spoštovani krajan!

Ko se leto bliža koncu, se po navadi vedno malo ozremo nazaj, preletimo dogodke iztekajočega se leta ... Kakšno je bilo to leto? Žal najprej pomislimo na slabe stvari, tiste, ki nas vedno znova ganejo in smo zaradi njih resnično razočarani nad tem norim svetom. Ob vsem tem mi velikokrat pride na misel tista pesem, ki gre nekako takole; spremenite protokol, ustavite svet, jaz šel bi dol, ustavite svet, jaz hočem dol... dandanes res ni čudno, če se sprašujemo ali je sploh še kaj normalnega in pozitivnega v današnjem času? Ne, ne.... take misli mi niso všeč, ne bodimo pesimisti, ne imejmo črnoogleh misli, saj menda obstaja še kaj lepega, dobrega... Razmišljam, prečrtam ves začetek in začnem znova...

Kakšno je bilo to leto? Prav je, da najprej pomislimo na lepe in pozitivne stvari, ki so na nas naredile vtis in tudi tiste, ki so našemu kraju vtisnile trajen pečat. Vsekakor je potrebno izpostaviti projekt polaganje optičnega kabla, ki je bil od Rov speljan naprej v vasi Kolovec, Žiče, Dolenje, Zagorico, vse do zaselka Jasen. Gledano v širšem smislu, prav nič posebnega, gledano lokalno pa je bil to velik dosežek za naše male vasice. Pa ta kabel ni povezal samo naših vasi, povezal je tudi ljudi, ki so spet in znova dokazali, kaj pomeni vzajemnost, solidarnost in pridne roke, ki so dokazali, da še kako drži rek – kjer je volja, tam je pot. Na sestanku 28. oktobra je bilo dogovorjeno, da se z delom začne že naslednji dan. In res, naši možje so se zbrali že v soboto zjutraj in delali po deset ur ali še več, vsak dan, do naslednje sobote (izvzet je bil samo dan Vseh Svetih). Vsak je pomagal po lastnih zmožnostih, nekateri z gradbeno in kmetijsko mehanizacijo, ostali pa kar s krampi in lopatami. Razveseljivo je bilo videti, da je delalo tudi veliko mladih fantov, za katere bi verjela, da bi si lahko namesto tega našli marsikatero drugo prijetnejše opravilo, ki jih imajo mladi na pretek. Ampak ne, tudi oni so prijeli za lopate, pokazali, da jim ni vseeno in da je tudi v njih živ čut za solidarnost. Gospodinje pa smo za pridne delavce poskrbele, da niso bili ne lačni in ne žejni, postregle smo jim z malicami, napekle peciva in skuhale še kakšno kavico in čaj za vmes. Zato mislim, da je na mestu, da prav vsem, ki so kakorkoli sodelovali v tem projektu izrečemo ISKRENA HVALA. Ljudje, spet smo dokazali, da nam ni vseeno, da je solidarnost še vrlina, in da živimo v vaseh, kjer je še veliko pridnih in dobrih ljudi.

za uredniški odbor Petra Herga

DETEL'CA

glasilo Turistično kulturnega društva Rova december 2011, leto 7, št. 9

Uredniški odbor: Petra Herga, Marjan Kovač, Alenka Pavlič, Tadej Šinkovec in Zdenka Wicher.

Naklada: 300 izvodov

Naslovna stran: umetniško delo g. Branka Murka z naslovom: Between towers

Fotografije so prispevali: Marjan Kovač, Alenka Pavlič, Gašper Pezdirc, KK Pik, Mateja Stele, Tadej Šinkovec, Urban Pavlič, Zdenka Wicher, Nataša Oražem, Maja Kovač, Nadja Wicher, Vesna Smole.

Risbe za voščila so prispevali: Rok Pavlič, Katja Pavlič, Katja Herga, Laura Potočnik.

Prelom: Studio Dataprint d.o.o.

Tisk: Tiskarna EK, Emil Kiselak s.p., Turnše 20

Kazalo

Tek na Žiški vrh	2
Nagovor, Kazalo, uredniški odbor	3
Vabilo na občni zbor TKD	3
Delo TKD Rova	4
Izlet TKD Rova	6
Delo PGD Rova	7
Izlet PGD Rova	8
Delo MK PGD Rova	9
Tabor Libeliče; Delo članskih ekip	10
Delo veteranov PGD Rova	11
Delo KS Rova	12
Ko se rokovnjači odločijo, da bi imeli optično omrežje	13
Intervju Marjan Kovač	14
Delo KK Pik	16
Narodne noše, Ličkanje	17
Spomini na romanje – Nova štifta	18
Različna olja	19
Barcelona	20
Francoza na Kolovcu	22
Namig za nedeljski izlet	23
Novoletna voščila	24

3

VABILO

na redni občni zbor društva,

ki bo v petek, 17. 02. 2012, ob 19. uri,
v prostorih PGD Rova.

Predlagam naslednji dnevni red:

1. Izvolitev delovnih teles.
2. Poročila o delu društva v preteklem letu.
3. Razprava na poročila in sprejem poročil.
4. Program dela za leto 2012.
5. Razno.

Vabim vse krajanje, da se nam pridružite in skupaj z nami preživite prijeten večer.

Predsednik TKD, Robert Pavlič

DELO TKD ROVA V LETU 2011

»Kam le čas beži, kam se mu mudi« se sprašujem, ko po enem letu zopet sedim pred nalogo, da se poglobljeno ozrem nazaj in izdelam poročilo o opravljenem delu našega društva. Priznati moram, da sem zadovoljen, saj se je skozi celo leto v naši KS odvijalo mnogo zanimivih dogodkov, ki so doprinesli k pestremu kulturnemu, športnemu in nasploh družabnemu življenju.

Da smo opravičili ime našega društva – torej turistično kulturno, smo v sredini januarja začeli s pripravami na praznovanje slovenskega kulturnega praznika. Kar nekaj mladih se je odzvalo našemu povabilu k sodelovanju. Izvedli so zares prijetno prireditev. Poleg Zdravljice so recitali še druge znane Prešernove pesmi. Program so popestrili naši mladi glasbeniki z različnimi instrumenti, vse nastopajoče in mentorje pa smo obiskovalci prireditve nagradili z velikim aplavzom. Sceno so na projekcijskem platnu popestrile slike, vezane na tematiko pesmi oziroma recitala. Platno je naša nova pridobitev, ki smo jo kupili v začetku leta.

V februarju smo krajani napolnili sejno sobo gasilskega doma na rednem občnem zboru, kjer smo predstavniki vseh treh odborov društva podali poročilo o opravljenem delu in predstavili načrt dela za letošnje leto. Od leta 2010 dalje so v upravnem

Nastopajoči na kulturnem dnevu

odboru poleg predsednika še podpredsednik Lojze Kočvar, tajnik Martina Pavlič in blagajnik Marinka Kosmatin. V odboru so še trije člani in sicer Marjan Kovač, Tadej Šinkovec in Aleš Rode. Nadzor nad delom društva izvajajo člani nadzornega odbora Majda Rems, Milan Šinkovec in Petra Herga. Društvo ima tudi disciplinski odbor, v katerem sodelujejo Viktor Hribar, Tatjana Kastelic in Janez Stele (st.).

Društvo deluje v duhu, da privabi čim večje število ljudi vseh starostnih skupin. Že pred nekaj leti se je rodila ideja o ustvarjalnih delavnicah, ki jih uspešno peljemo naprej in so postale že kar tradicionalne. Tako smo tudi letos v začetku aprila izdelovali butarice – žegnje. Malokdo ve, da nam iskanje idej in priprava materiala za delavnice vzame precej časa, vendar delamo z veseljem, saj nam je plačilo za trud številčen obisk delavnic in zadovoljni obrazi vseh sodelujočih.

Kraj, v katerih živimo, so izredno lepi. Da so tudi čisti, skrbimo sami krajani v vseh vaseh naše krajevne skupnosti. Ne le aprila, ko organizirano počistimo vsa grmovja in obcestne jarke, ampak skozi celo leto. Za lepšo urejenost poskrbimo tudi s posaditvijo rož v korita na lokacijah, ki so stalne. Na tem mestu bi se rad zahvalil vsem, ki čez leto skrbite zanje in jih zalivate.

Aprila smo uresnili željo po krajših izletih (pohodih) v našo bližnjo okolico. Z zbornega mesta na Rovah smo se podali na pot proti Rafolčam, med potjo pa se nam je pridružilo še nekaj

Občni zbor TKD Rova

Muzej na prostem

pohodnikov. Vesela družina je po dobri uri hoje prispela na cilj, kjer smo si ogledali muzej starega kmečkega orodja na prostem. Gospodar Ivan nam je pokazal tudi staro kovačnico, v kateri še dandanes kaj izdelava oz. popravi. Malica, ki smo je bili deležni, se nam je že močno prilegla, nato pa smo odšli – nekateri odpeljali nazaj proti domu.

Maja smo odpotovali v Libijo - ne v živo ampak le na potopisnem predavanju, ki nam jo je predstavil pohodnik Boštjan.

V sodelovanju s turističnim društvom Sv. Ana smo junija spoznali še en košček naše prelepe Slovenije – Slovenske gorice.

Še eno kulturno prireditev nam je uspelo spraviti pod streho – dobresedno, saj do zadnjega nismo vedeli, ali nam bo vreme naklonjeno in bo zdržalo do konca predstave. Ob Dnevu državnosti smo namreč gostili člane mladinske gledališke skupine To je to, ki so nastopili z igrjo Ženska od prej. Dvorišče gostilne Pirc smo, ne ravno do zadnjega kotička, napolnili gledalci. Spraševal sem se, ali bi ga uspeli zapolniti v večji meri, če bi se v domačem kraju našlo dovolj prostovoljcev, ki bi bili pripravljeni uprizoriti kakšno igrjo. V razmislek!

Po poletnem počitku smo septembra zavihali rokave in organizirali že tradicionalni Tek na Žiški vrh in hkrati voden pohod po Antonovi poti. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem, ki ste pomagali pri organizaciji, vsem donatorjem in sponzorjem, ki ste nam finančno in s praktičnimi nagradami omogočili, da smo tekače in pohodnike razveselili z medaljami in nagradami.

Tako kot že mnoga leta smo sodelovali na dnevih narodnih noš v Kamniku.

V jesenskem času se pospravljajo poljski pridelki in desetletja nazaj je bilo ličkanje eno najpomembnejših opravil. Ko so jo pobrali z njive, so jo spravili v skedenj, nato pa jo ob večerih ob pomoči sorodnikov, prijateljev ali sosedov ličkali, dokler je ni zmanjkalo. Da si v našem društvu prizadevamo ohraniti stare ljudske običaje in navade domačega kraja in jih tako prenesti na mlajšo generacijo, smo na kmetiji pri Ukanovih v začetku oktobra pripravili delavnico. Veliko število krajanov – tako mladih kot tistih

Igra igralske skupine To je to

z izkušnjami, je prišlo pomagat in delo nam je šlo zelo hitro od rok. Vso koruzo so moški sproti obežali, tako da je za nami ostalo le »ličkovna«. Med delom nam je gospa Dragi prikazala, kako se delajo punčke iz ličkovne. Kot se za ta običaj spodobi, je sledil »likof«, pecivo pridnih gospodinj in za konec – harmonika.

Ob dnevu spomina na mrtve smo obiskali in uredili grobove padlim žrtvam.

Veliko pohodnikov nam je že dolgo časa namigovala, da potoka Rovščica na Kolovcu ni moč prečkati. V dogovoru z lastniki zemljišč smo šli v akcijo in tako postavili brv.

V adventnem času naše domove krasijo venčki, ki jih naredimo na vsakoletni delavnici, ki smo jo združili s kostanjevim piknikom.

V tem prispevku težko omenim prav vse aktivnosti, ki smo jih izvajali skozi celo leto. Vem, da bi lahko postorili še marsikaj, pa morda še ni nastopil pravi trenutek, ali pa nam še niste zaupali svojih predlogov. Pišete nam lahko na naslov TKD Rova, Žiška cesta 10 ali na elektronski naslov glasilo.rova@gmail.com. Seveda pa lahko pristopite tudi osebno. Obljubim lahko le, da bomo še naprej delali v dobro vseh krajanov, na vas pa je, da se nam pridružite. Prav tako ste vljudno vabljeni, da si ogledate galerije naših društev na spletni strani www.rova-slovenija.si v rubriki »Društva«. Veseli smo vsakega vašega sodelovanja – da le pridete zraven. Našim najmlajšim članom lahko obljubim, da jih bo tudi letos obiskal Božiček.

Zavedam se, da brez dobrega sodelovanja s člani društva, z vsemi, ki skrbite za obveščanje o dogodkih – na plakatih in spletni strani, vnetimi ustvarjalci glasila in vsemi, ki ste bili kdajkoli pripravljeni pomagati, ne bi uspeli realizirati naših načrtov v tolikšni meri, kot smo jih, zato vam na tem mestu izrekam iskrena hvala.

Posebna zahvala velja PGD Rova in svetu KS Rova, da lahko ustvarjamo in delamo v njihovih prostorih.

Predsednik TKD Rova
Robert Pavlič

IZLET K SVETI ANI V SLOVENSkih GORICAH

V soboto, 4.6.2011, smo se ob 7.30 zbrali pred gasilskim domom na Rovah in se odpeljali k Sveti Ani v Slovenskih goricah. Čeprav so se nam zdeli ti kraji zelo oddaljeni, smo po eni uri in pol vožnje prispeli k Sveti Ani, kjer nas je pričakal vodič Viktor in nas odpeljal v turistično pisarno. Ogleдали smo si razstavo ročno izdelanih predmetov iz volne, prijazen domačin pa nam je demonstriral pređenje volne. Zaradi zamegljenega ozračja nismo imeli dobrega razgleda proti Pohorju. Vodič nam je povedal, da Sveta Ana leži med porečema reke Mure in Drave. Občina obsega 37 kvadratnih kilometrov in je sestavljena iz 12 naselij. Prebivalci se večinoma ukvarjajo s poljedelstvom, živinorejo, sadjarstvom in vinogradništvom, vse bolj pa so prisotne tudi dopol-

nilne dejavnosti na kmetijah in gostinsko-turistična dejavnost. Pot nas je vodila na ogled stare preše in potomke najstarejše trte na svetu, ki so jo leta 2009 prejeli v dar z Lenta v Mariboru. Ogleдали smo si tudi športni park z igrišči za mali nogomet, odbojko, tenis in košarko ter lepo urejeno atletsko stezo. Nato smo se z avtobusom odpeljali v vas Zgoranja Ščavnica, kjer smo si ogledali zgodovinski spomenik evangeličanskega pokopališča z zvonikom, ki je nastalo leta 1931. Pot smo nadaljevali do kmetije odprtih vrat v Dražen vrh, kjer smo se podprli z malico, domačim sokom in vinom (odrasli seveda). Od tam smo se odpeljali na domačijo družine Kapl. Domačija je znana po ohranjeni stari leseni hiši »cimprači«, ki ima status lokalnega etnološkega spomenika. Hiša je bila zgrajena okoli leta

1850. Na podstrešju hiše je urejena zbirka starega kmečkega orodja in opreme. Tam smo lahko kupili spominke – kvačkane prtičke, domače marmelade, žganje. Naslednji postanek smo naredili na kmetiji in oljarni Kolarič v vasi Žice, kjer smo si ogledali predelavo bučnega in orehovega olja ter ju tudi poskusili. Zraven smo poskusili tudi pečena in soljena bučna semena, mandeljne z bučnimi semeni in razne namaze. V njihovih krajih biva tudi gospa, ki se ukvarja z vzgojo zeliščnih rastlin. Pokazala nam je svoj zeliščni vrt in jih nekaj tudi bolj natančno opisala in nam dala navodila za pravilno uporabo, saj je to zelo pomembno, saj si z napačno uporabo lahko naredimo več škode kot pa koristi. Odšli smo v njeno prav posebno čajnico, ki je vkopana v zemljo

in obložena s hrastovim lesom. Poskusili smo zeliščne namaze in čaje, odrasli pa so dobili Jožeta. To je pijača iz zeliščnih rastlin, namočenih v žganje. Pozno popoldne smo se vrnili v kraj Sveta Ana in vstopili v občinsko stavbo, v kateri ima Društvo vinogradnikov svojo vinsko klet. V njej smo imeli degustacijo vin. Prijetno utrujeni smo pot zaključili v bližnjem gostišču, kjer so nam postregli z odličnim kosilom, vključno s sladico. Med kosilom se je močno ulil dež, ki pa je na srečo hitro ponehal. Spoznali smo še en del lepe Slovenije in se z lepimi spomini vrnili domov.

Anja in Nataša Capuder

ROVSKI GASILCI V LETU 2011

Leto 2011 se izteka in že lahko opišemo delovanje društva v tem letu. Začetek leta je v znamenju občinskih zborov in skupščin. Mi smo imeli našega kot vedno v začetku februarja, na katerem smo sprejeli program dela.

Tekom leta smo se držali začrtane poti, tako so tekmovalne enote začele s pripravami za gasilska tekmovanja, ki jih v letošnjem letu ni manjkalo. Tekmovalne enote so se udeležile raznih občinskih regijskih in medobčinskih gasilskih tekmovanj s katerih so se nemalokrat vrnili s pokali. Tekmovanja so del izobraževanja naših članov, se pa zavedamo, da je izobraževanje glede na težavnost gašenja raznih požarov zelo pomembno, zato tem posvečamo veliko pozornosti in pošiljamo naše člane na različna usposabljanja v CPV Domžale, kjer izobraževanja organizira GZ Domžale in v regijski center na Ig. V društvu smo v sredini septembra organizirali interni tečaj za uporabo defibrilatorja, ki smo ga namestili na steno poleg oglasne deske na gasilskem domu. Poleg rednega vzdrževanja gasilskega doma in vozila, smo v letošnjem letu zamenjali obrobe okoli stolpa (turna) in namestili nove na straneh strehe. Nadaljevali smo z opremljanjem gasilcev z zaščitno opremo po okoliških vaseh našega društva ter

kupili novo stacionarno radijsko postajo, ki se nahaja v orodjarni našega doma. Prvo nedeljo meseca julija smo organizirali gasilsko veselico na dvorišču gostilne Pirc, kjer nas je zabaval ansambel Veseli svatje. Izvedli smo delovno akcijo v gasilskem domu in njegovi okolici, kjer smo pregledali funkcionalen pregled orodja in opreme ter ostalih sredstev, udeležili pa smo se tudi očiščevalne akcije, katere se udeležijo vsa društva naše krajevne skupnosti. KS Rova je tudi glavni organizator te akcije, ki se je vsako leto udeležilo veliko število krajanov.

V mesecu oktobru, mesecu požarne varnosti, ki je letos potekal pod sloganom »Ste storili vse za varen dom?«, smo imeli dan odprtih vrat, udeleževali smo se sektorskih vaj, na katere smo bili povabljeni, se udeleževali raznih mladinskih kvizov, srečanja veteranov ter organizirali gasilski izlet na Dolenjsko.

V mesecu decembru smo v prostorih našega društva gostili tudi člane mladinskih komisij Gasilske zveze Domžale. Vsa-koletnega srečanja mentorjev mladine se je udeležilo preko 30 mentorjev iz celotnega območja GZ Domžale, med njimi tudi 6 članov mladinske komisije PGD Rova.

Upravni odbor prostovoljnega gasilskega društva Rova se ob izteku leta 2011 zahvaljuje vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri izvedbi našega programa.

NA POMOČ!

GASILSKI IZLET NA DOLENJSKO

Tudi v letošnjem letu smo rovski gasilci organizirali gasilski izlet. Pot nas je vodila na Dolenjsko, kjer smo si predzadnjo soboto v mesecu oktobru ogledali nekaj dolenskih zanimivosti.

Odhod z avtobusom izpred gasilskega doma smo imeli ob sedmi uri zjutraj odkoder smo se po dolenski avtocesti, v dobrem razpoloženju, odpeljali proti našemu prvemu postanku, Kostanjeviški jami. Jama se nahaja v zaledju Kostanjevice na Krki, kjer je podzemna Studena izdolbna najdaljši in najmogočnejši dolenski jamski splet. V jami, ki je nastala ob močno prelomljenih karbonatnih kamninah je bilo do sedaj raziskanih 1813m podzemskih rovov, ki jih sestavlja niz fosilnih in občasno poplavljenih rovov starega dela jame ter mogočne podorne dvorane in vodni ter potopljeni rovi novo odkritih delov. Stari del jame smo lahko spoznali s turističnim ogledom, ki ga je vodil g. Brane Čuk. Turistična pot je dolga približno 210 metrov in se začne z vhodnim rovom, ki je dolg dobrih 60 metrov in je nastal ob dobro vidni razpoki, ki jo je preoblikoval vodni tok. Rov se zaključi s 16 metrov globokim breznom, v katerega vodijo stopnice do občasno poplavljenega etaže jame. Tu se odpre slikovita Razvodna dvorana, ki se od globokega jezera pod stopnicami nadaljuje ob strugi plitvega potočka do Presihajočega jezera. Jezero je nekdanje preplavljalo celoten rov, po urejanju turističnega dostopa pa se gladina jezera močno znižala. Za jezerom vodijo strme stopnice do višje ležeče Križne dvorane, na koncu katere je nizek prehod v Kapniško dvorano, ki je ena lepših dolenskih podzemskih dvoran. Krasijo jo raznovrstne sigaste tvorbe,

največji med njimi je mogočni kapniški steber, zaščitni znak jame, ob njem pa Dedek Mrz s stalagmitnimi palčki. Novi deli jame so dostopni le jamarjem. V nedostopnih delih za običajne obiskovalce se nahaja Podorna jama iz katere se odpirata nadaljevanji jame in sicer Črni rov in Vroči rov kjer so jamarji prebili ožino in našli nadaljevanje jame dolgo dobrih 1220 metrov. Začenja se z Dvorano netopirjev za njo pa se odpre Lepa dvorana in čisto na koncu konča z najbolj oddaljeno dvorano sistema – Jezero tretjega tisočletja. Kot posebnost Kostanjeviške jame bi omenil jamske živali med katere spadajo le komaj milimeter velik jamski mrhar, malo večji jamski brzec in netopirji iz družine podkovnja-

kov, ki jih v jami prezimi tudi do tristo. Netopirje smo imeli priliko videti tudi mi.

Po končanem ogledu jame smo se odpeljali preko Kostanjevice na Krki odpravili na obrobje mesta v gostilno Žolnir, kjer smo se okrepčali z zelo dobrim in okusnim bogračem ter domačim kruhom. Pot nas je nato vodila skozi Šentjernejo do Pleterij, kjer smo si samostan Pleterje ogledali le od zunaj, saj je zaprtega tipa in so menihi v njem zavezani k molčečnosti. Ogledali pa smo si lahko staro gotško cerkev sv. Trojice. Cerkev ima nad vhodnim portalom delno ohranjeno fresko sv. Trojice, v notranjosti pa so lepi gotski oboki. Cerkev je obnovljena in velja za najbolj ohranjeno cerkev Kartuzijanov v Evropi. V cerkvi smo si ogledali multivizijo preko katere smo spoznali zgodovino Pleterske kartuzije in življenje menihov-Kartuzijanov. Ustanovitelj Pleterske kartuzije je bil Herman II. Celjski, ki ji je podaril donosne posesti. Objekte so začeli graditi leta 1403 samostan pa naj bi bil zgrajen že leta 1406. Leta 1471 je bila kartuzija ob turškem vpadu porušena. Kartuzija je leta 1593 prešla v last ljubljanskih jezuitov. Leta 1772 so ukinili jezuite in kartuzijo poddržavili. Leta 1839 je prešel kompleks Pleterske kartuzije v zasebno last. Leta 1899 so Kartuzijani odkupijo kompleks Pleterske kartuzije. V letu 1904 je bila kartuzija ponovno zgrajena. Leta 1943 je pri napadu partizanov pogorelo 17 meniških celic. Današnja Pleterska kartuzija ima celice menihov, redovno cerkev, mali in veliki križni hodnik in gospodarsko poslopje. Okoli Pleterske kartuzije je zgrajen tri metre visok zid, ki obdaja poslopje in veliko zemljišče. Zid je dolg skoraj 3 km. Pleterska kartuzija je največja in najbolj vzhodna kartuzija tega reda v Evropi. Kartuzijanski red je zavezan k molku in samoti. Na čelu kartuzije je prior. Na čelu kartuzijanskega reda pa glavni kapitelj. V kartuzijanski red se sprejemajo načeloma ljudje med 20 in 45 letom starosti. Red prepoveduje prekomerno druženje z ljudmi in tudi drugimi menihi. Da je red zavezan k tišini lahko vidite po obvestilnih tablah, na katerih menihi prosijo za tišino. Po multivizijski predstavitvi Pleterske kartuzije smo si na prijetnem travniku obdanem z gozdovi, kjer so bili v srednjem veku samostanski ribniki ogledali več starih kmečkih zgradb, kakršne so bile značilne za Šentjernejsko polje v 19. stoletju. Vse te zgradbe so bile prenesene na sedanje mesto iz okoliških vasi v začetku devetdesetih let, ko je začel muzej nastajati. Muzej na prostem predstavlja pomemben spomenik tradicionalnega stavbarstva in načina življenja v 19. stoletju, k čemur pripomore skupinica domačih živali, ki daje občutek, da so domačije ponovno oživele.

Naše potepanje po dolenski smo nadaljevali z ogledom Dolenskega gospodarskega bisera – tovarno zdravil Krka v Novem mestu. V avli upravne stavbe nas je pričakala ga. Teja Lesjak, ki nam je razdelila brošure in priponke ter nam dala nekaj napotkov za varno gibanje po tovarni. Po sprejemu ter pred pričetkom programa smo bili povabljeni na kavo, sok in pecivo s katerim smo se posladkali v pričakovanju predstavitve podjetja. V sklopu obiska smo si v veliki dvorani ogledali film o Krki. Podjetje Krka se uvršča v vrh generičnih farmacevtskih podjetij v svetu. Že več kot pol stoletja uspešno uresničuje svoje strateške usmeritve in sledi svojemu poslanstvu in viziji. Njihova osnovna dejavnost je proizvodnja in prodaja zdravil na recept, izdelkov za samozdravljenje, kozmetičnih in veterinarskih izdelkov. Dejavnost podjetja dopolnjujejo zdraviliško-turistične storitve. Svoje izdelke prodajajo v več kot 70 državah. V Krki intenzivno razvijajo inovativna generična zdravila, t. i. generična zdravila z dodano vrednostjo, ki so plod lastnega znanja in zagotavljajo izdelkom ključne prednosti še več let po vstopu na tržišče. Svoje izdelke tržijo pod lastnimi blagovnimi znamkami. Sledil je film o proizvodnem obratu Notol, ki je bil zgrajen v letih 1998-2001 in je namenjen proizvodnji trdnih oblik zdravil. Površina objekta je velika 23124m² in ga odlikuje koncept vertikalnega pretoka materialov, uvedbe standardnih kontejnerjev ter avtomatizacijo internega transporta, ki je značilna za sodobno filozofijo organizacije in vodenja proizvodnje. V samem objektu je cca 25% neproizvodnih površin med katere spadajo hodniki za obiskovalce po katerih smo se po multimedijki predstavitvi obrata tudi sprehodili. Med sprehodom po hodnikih in ogledu proizvodnega procesa nas je zelo prevzela sodobna tehnologija s katero razpolagajo ter podatek, da v tem obratu letno naredijo okoli 3,5 milijarde tablet, obloženih tablet in kapsul. Naš obisk v podjetju Krka smo zaključili z obiskom orodjarne gasilske enote. V samem podjetju Krka skrbijo za varnost in zdravje zaposlenih ter okoliških prebivalcev z vlaganji v opremo, tehnologijo in znanje na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Visokokakovostna tehnološka oprema, sistemi aktivne požarne zaščite in usposobljena lastna Industrijska gasilska enota jim omogočajo hitro in učinkovito posredovanje ob morebitnih izrednih dogodkih v obratu. V zadnjih letih kakšnih večjih izrednih dogodkov v Krki ni bilo. Se pa zavedajo, da je nenehna pripravljenost in dobra usposobljenost članov gasilske enote in

slehernega zaposlenega ključnega pomena za varovanje podjetja in okolice pred morebitnimi izrednimi dogodki. Z obiskom orodjarne smo zaključili naše potepanje po podjetju ter se ga. Teji z glasnim aplavzom zahvalili za nadzorno opisano delovanje njihovega podjetja.

Pot nas je nato vodila na Trško goro, kjer smo imeli zaključno kosilo v vinski kleti Colnar, ki je znana po dobrih vinih in kulinarčnih dobrotah. Colnarjevi so nas pričakali s pijačo dobrodošlice nato

pa smo v prijetnem razpoloženju in že kar malo utrujeni sedli h kosilu nad katerim nismo bili razočarani. Po kosilu smo pekli kostanj, pili mošt ter obiskali vinsko klet iz katere se je bilo nekaterim izletnikom ob slovesu težko ločiti.

Naše potepanje po Dolenski smo v veselem razpoloženju zaključili v večernih urah na Rovah.

Andrej Pavlič
PGD Rova

Mladinska komisija PGD Rova

MLADINSKA KOMISIJA PGD ROVA V LETU 2011

Leto je ponovno naokoli in tudi Mladinska komisija bo podala poročilo o delu v preteklem letu. Pretekla zima ni bila tako radodarna s snegom kot lanska, zato nočnega sankanja na rovs-kem hribu nismo uspeli izpeljati. V kolikor bo letošnja zima bolj zasnežena se bomo člani mladinske komisije PGD Rova potrudili in ponovno poskušali organizirati snežno rajanje.

Tradicionalno je sledilo smučarsko tekmovanje v organizaciji Mladinske komisije regije Ljubljana III ter v soorganizaciji GZ Domžale, ki se ga je udeležilo 8 otrok in 2 mentorja. Tudi letos je tekmovanje potekalo na smučišču Soriška planina nad Bohinjem. Dobro pripravljena proga in lepo februarско vreme nam je naklonilo kar 8 uvrstitev med najboljše smučarje, tako so skoraj vsi naši tekmovalci stali na odru za zmagovalce.

Sledile so priprave ekip na gasilski kviz, tako na ravni Gasilske zveze Domžale, kot na ravni sektorja Radomlje. Na občinskem kvizu so nas zastopale 3 ekipe; mlajši pionirji so bili 5., starejši pionirji 8. in mladinci 1. ter si s tem zagotovili nastop na regijskem kvizu. Le-ta je potekal 28. oktobra v OŠ Preserje pri Radomljah. Naši mladinci so dosegli nehvaležno 3. mesto, nehvaležno pa zato, ker na državno tekmovanje v kvizu vodita le prvi dve mestu. Tako se nam po dveh zaporednih letih ni uspelo uvrstiti na ta nivo tekmovanja. Z uspehom pa moramo biti vsekakor zadovoljni, saj je konkurenca na področju dela z mladimi vsako leto večja in mladi vsako leto bolj pripravljeni. Na tradicionalnem sektorskem kvizu, ki je letos potekal v prostorih PGD Homec, nas je zastopala ekipa starejših pionirjev in dosegla 2. mesto.

Na občinskem mladinskem tekmovanju sta nas tokrat zastopali 2 ekipe, v kategorijah pionirji, in mladinci. Z odlično izvedeno vajo so se najboljše odrezali mladinci, ki so zmagali in se uvrstili na regijsko tekmovanje. Pionirji so v zelo pomlajeni sestavi dosegli dobro 9. mesto. Konec meseca oktobra je bilo izvedeno regijsko mladinsko tekmovanje. Naši mladinci so se dobro pripravljali in na tekmovanje odšli z velikimi željami. Morda so bile te želje nekoliko prevelike in so na koncu z nekaj napakami osvojili 9. mesto, kar pa jih ne vodi na državno mladinsko tekmovanje. Na samem tekmovanju pa so fantje prikazali najhitrejšo štafeto in drugo najhitrejšo vajo, vendar kot že omenjeno dobili preveč napak, da bi bili v samem vrhu.

Letošnje leto smo se ponovno udeležili mladinskega tabora v Libeličah. Mentorsko vlogo je prevzel Urban Pavlič, za kar mu

gre posebna zahvala, s seboj pa je na tabor peljal 3 mlade rovskе gasilce. Več o samem taboru je predstavljeno v posebnem članku o Libeličah.

Kar z dvema ekipama smo se udeležili kviza ob mesecu požarne varnosti v Študi. Pod mentorstvom Tadeje in Lare Poljanšek sta bili ekipi odlično pripravljene. Tako so na koncu mlajše pionirke dosegle 2. mesto, starejši pionirji pa 3.

Menim, da je bilo delo Mladinske komisije letos naporno in tudi uspešno. Mladi so v gasilske vitrine prinesle veliko novih pokalov in rezultatov. Letos se nismo udeležili orientacijskega teka, ki je bil v zadnjih letih naša najbolj uspešna disciplina, vendar smo kljub temu na vseh ostalih področjih prinašali domov odlične rezultate.

Na koncu naj se zahvalim vodstvu PGD Rova, ki mladini stoji ob strani in jo podpira, saj brez njene podpore, nebi mogli uresničiti vseh projektov. Seveda pa ne gre tudi brez pomoči mentorjev. Število mentorjev, ki radi sodelujejo in pomagajo pri pripravi ekip na tekmovanja se je precej povečalo in plod prizadevanja njih in prispevanja njihovega prostega časa za mladino, so ti, zgoraj naštetih uspehi.

Zahvaljujem se vsem, ki ste kakor koli pomagali sodelovati v Mladinski komisiji PGD Rova, vsem tekmovalcem, ki ste tekmovali in vsem staršem, ki ste zaupali vaše otroke v naše varstvo ter vas pozdravim z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Tadej Šinkovec
predsednik Mladinske komisije
PGD Rova

Gasilski tabor Libeliče

V mesecu avgustu je Gasilska zveza Domžale že trinajstič organizirala tabor gasilske mladine na Libeliški gori. Libeliška gora se nahaja nad vasjo Libeliče tik ob avstrijsko-slovenski meji. Tabor je natančneje potekal od 21. avgusta do 27. avgusta 2011 in smo se ga z veseljem udeležili tudi trije mladi gasilci in mentor.

Tradicionalnega tabora gasilske mladine GZ Domžale se je letos udeležilo 51 otrok iz gasilskih društev Rova, Radomlje, Homec, Domžale, Študa, Vir, Žeje - Sveta Trojica ter Ihan. Otroci so spoznali veliko novih stvari o gasilstvu, se udeleževali športnih iger, plezali na plezalni steni, streljali z loki ter spoznali znamenitosti kraja Libeliče. Ko smo se prvi dan uspešno nastanili in spoznali ožjo okolico doma, smo drugi dan tabora že pričeli z vsemi aktivnostmi po ustaljenem urniku. Drugi dan smo tako preživeli ob reki Dravi, kjer smo se vozili s kanuji, igrali odbojko, tekmovali v vaji z vedrovko ter na ognju pekli hrenovke. Tretji dan tabora so otroke obiskali njihovi starši in sorodniki. Mentorji smo se dogovorili, da bodo trije starši iz vsakega PGD-ja tekmovali v vaji z vedrovko in zastopali svoje gasilsko društvo. Ekipa iz Rov se je odlično odrezala in osvojila 3. mesto, za nagrado pa so prejeli medalje, ki so jih izdelali otroci. V četrtek so otroci tekmovali v košarki in odbojki. Rovska ekipa je v košarki dosegla odlično 2. mesto, v odbojki pa so z malo športne nesreče osvojili nehvaležno 4. mesto. Na zadnji večer pred odhodom so

bili vsi tisti otroci k so bili prvič na taboru nekoliko prestrašeni, saj so vedeli, da jih čaka krst. Krst na Libeliški gori je že tradicionalen in poteka na način, da najprej ostali starejši mentorji krstijo nove mentorje, le-ti pa potem lahko krstijo svoje varovance. Na srečo in ne preveč težavno izkušnjo so vsi trije fantje z mentorjem krst uspešno prestali.

V soboto dopoldan smo se odpravili proti domu. Vsem bo ta tabor ostal v lepem spominu. Ob tej priložnosti bi še enkrat pohvalil Jana Rodeta, Jaka Urbanijo in Jošta Osolina, saj je bivanje na taboru potekalo brez kakršnihkoli težav.

Urban Pavlič

Delo članskih ekip PGD Rova v letu 2011

Za članice in člane PGD Rova je bilo letošnje leto tekmovalno zelo aktivno in naporno. Sodelovali smo na raznih tekmovanjih, srečanjih, izobraževanjih, usposabljanjih in meddruštvenih vajah.

Članska desetina je letos sodelovala v zimski ligi, kar je novost v Sloveniji. Gre za pet tekmovanj v zimskem času po različnih lokacijah po Sloveniji, kjer v kategoriji članic in članov izvajajo vajo v spajanju sesalnega voda. Tekmuje se na sistem izpadanja, vsaka ekipa pa vajo izvede dvakrat. Šteje se boljši čas, hitrejša ekipa se uvrsti v naslednji krog, kjer dobi nov par. Tak sistem se ponavlja vse do zadnjega para, kjer se dobi zmagovalec. Časi, ki so jih dosegali fantje in dekleta na teh vajah so izredni. Na tovrstnem tekmovanju je trenutno najhitrejši čas spajanja sesalnega voda neverjetnih 14,95 s. To lahko priča o izredno visokem nivoju tekmovanja in odlični pripravljenosti slovenskih ekip. Tekmovali pa so tudi v letni ligi in na drugih tekmovanjih po bližnji in daljni okolici ter osvojili štiri pokale.

Na občinskem tekmovanju, ki je potekalo v Domžalah, sta sodelovali dve članski A ekipi. Ena je kljub dobri vaji dobila kazenske točke in se ni uvrstila na regijsko tekmovanje, druga, bolj izkušena ekipa pa je s preudarno vajo osvojila 2. mesto in nastop na regijskem tekmovanju.

Tam so se člani s solidno vajo in odlično štafeto ter končnim skupnim 2. mestom uspeli uvrstiti na državno tekmovanje, ki bo prihodnje leto.

Fantje se tudi redno in vestno izobražujejo in usposablajo za

razne specialnost. V letošnjem in začetku prihodnjega leta se bodo 4 člani udeležili izobraževanja za naziv Višji gasilec (tečaj za vodjo skupine), en član pa opravlja izobraževanje za naziv Gasilski častnik (tečaj za vodjo enot). Za strokovno usposobljenost pa so potrebna tudi razna usposabljanja za določene specialnosti. Tako se bomo udeležili tečaja za gašenje notranjih požarov, uporabo izolirnega dihalnega aparata, delo z motorno žago in posredovanje na tehničnih intervencijah.

Naj poudarim, da kljub prevladi fantov, število ženskih ekip v gasilstvu narašča, konkurenčni pa so tudi njihovi rezultati. Zato smo se v mesecu marcu zbrale tudi članice. Pri učenju nove vaje

so nam pomagali člani ter naš potrpežljivi mentor. Pridno smo vadile celo pomlad in se v mesecu juniju udeležile našega prvega tekmovanja za pokal KS Dob. Kljub slabšemu rezultatu nismo obupale in smo še naprej pridno vadile, kar se nam je obrestovalo, saj smo le teden kasneje na občinskem tekmovanju osvojile drugo mesto ter uvrstitev na regijsko tekmovanje, obenem pa smo osvojile še drugo mesto za pokal PGD Domžale.

Septembra smo se udeležile tekmovanja za pokal PGD Škofja vas, oktobra pa regijskega tekmovanja v Kamniku. Kljub dobri vaji in štafeti smo zaradi kazenskih točk skupno osvojile 7. mesto. Lahko rečemo, da je bilo v nas kanček razočaranja, saj smo se zavedale, da smo bile dobro pripravljene, vendar morda še premalo izkušene. In tudi zato se zavedamo, da je to šele začetek naše poti. Sklenile smo, da bomo v bodoče še naprej pridno trenirale, se udeležile nekaj tekem v zimski ligi, drugo leto pa morda tudi v letni ligi za pokal Gasilske zveze Slovenije. Poleg

tekmovanj se bomo članice prihodnje leto izobraževale za naziv Gasilec.

Čaka nas torej delovno leto, v katerem si želimo izpolniti vse načrte, dosegati dobre rezultate ter se pri tem tudi zabavati.

Tadeja Poljanšek

VETERANI NIKOLI NE OBUPAJO!!!

»No, pa nas je le obiskala sreča«, sem besedno izzval sotekmovalec. »Kaj sreča«, se je burno odzval na mojo trditev. »Važna sta znanje in volja.«

In res, vse to je potrebno, čeprav je pri kateremkoli delu ali tekmovanju najpomembnejše znanje. Tega se v celoti zavedamo tudi veteranke in veterani v PGD Rova. Zato nam ni težko, kljub mnogokratnemu odreknanju drugim obveznostim priti na vaje, ter se strokovno in fizično pripravljati na naloge, ki nas čakajo. Je pa to tudi priložnost, da se družimo, vzdržujemo osebno telesno kondicijo, v primeru potrebe (nesreč), pa svoje znanje tudi praktično uporabimo.

V letu, ki se zaključuje, sta obe ekipi - ženska in moška, sodelovali na vseh razpisanih tekmovanjih v okviru občine, regije in lige, ter osvojili solidna mesta.

Na srečanju starejših gasilcev regije Ljubljana III v Lukovici 20. maja je ženska enota dosegla 2. mesto, moška pa 6. mesto. Na tekmovanju najboljših ekip v ligi GZ Slovenije, ki je potekalo 26. junija v Polju pri Vodichah, so veteranke zasedle 5. mesto, veterani pa 18. mesto.

Tekmovanja za pokal Štude, ki je poteklo 23. septembra, sta se udeležili obe ekipi in končali na 6. mestu.

Obenem je to tekmovanje potekalo tudi kot občinsko tekmovanje starejših gasilcev GZ Domžale. Veteranke so na tem tekmovanju dosegle 3. mesto, veterani pa 4. Mesto. Veterani

so tudi izpolnili normo za regijsko tekmovanje in tako sta se obe veteranski ekipi uvrstili regijskega tekmovanja regije Ljubljana III.

Uspešno smo tekmovali tudi na regijskem tekmovanju in se borili za uvrstitev na državno tekmovanje. Regijsko tekmovanje je potekalo v času Mihaelovega sejma v Mengšu, 23. septembra. Veteranke so pristale na 1. mestu, veterani pa na 3. mestu in tako sta obe ekipi napredovali na državno tekmovanje, ki bo prihodnje leto.

V strokovnem pogledu, smo sezono zaključili na tradicionalnem srečanju veteranov Občinske gasilske zveze Domžale, 4. novembra v Žejah pri Sveti Trojici.

Sicer, pa smo se veterani med letom udeležili vseh prireditev na katere smo bili povabljeni.

Aktivno smo sodelovali tudi pri organizaciji in izvedbi veselice domačega društva.

V celoti gledano, je bilo leto 2011 za rovske veteranke in veterane uspešno, kar si želimo tudi v prihodnje.

Za dosežene rezultate so vsekakor zaslužni vsi člani, vztrajnost mentorjev, še posebno pa predsedniku PGD Rova, tovarišu Pavlič Andreju, s svojimi dobronamernimi nasveti.

V prepričanju, da vaje in tekmovanja niso izgubljeni čas, pa pričakujemo naslednjo sezono.

NA POMOČ!
Edvard Rems

KRAJEVNA SKUPNOST ROVA V LETU 2011

Prvo leto delovanja ter uvajanja v delo in naloge KS Rova je za nami. Seznanili smo s strokovnimi službami na Občini Domžale in z delom civilne iniciative, ki jo vodi g. Murko, ki se trudi preprečiti nastanek novega stanovanjskega naselja Rova-jug. Za vse informacije in napotke, ki smo jih potrebovali pri delu v KS se zahvaljujemo g. Milanu Šinkovcu. Zahvala gre tudi g. Janezu Limbku, ki se preko svoje stranke trudi za dobro naše KS.

Polaganje optičnega kabla

V letošnjem letu smo s pomočjo Občine Domžale zgradili protiprašno zaporo na Kolovcu v dolžini 500 m, ob tem pa se je v ta odsek ceste položila tudi cev za optično omrežje. KS je na Kolovcu, zaradi varnosti otrok, ki čakajo na prevoz v šolo, uredila tudi obrez suhih vej na spomeniško zaščiteni lipi. Obrez se je izvedel po pravilih spomeniškega varstva.

Uredilo se je tudi križišče Dolenje-Zagorica, kjer se je izvedla preplastitev cestišča in ureditev odvodnjavanja. Ureja se tudi cesta Dolenje-Jasen in sicer odmera cestišča, ki je predpogoj za ureditev javnega dovoza do vasi Jasen.

KS je iz svojih skromnih sredstev prispevala nekaj denarja za izgradnjo optičnega omrežja do vasi Kolovec. Večino del so opravili krajanji sami, prispevali pa so tudi lastna finančna sredstva. Projekt je zagnal in organiziral g. Ludvik Uhan za kar se mu zahvaljujemo. Pri projektu je sodeloval tudi občinski oddelek za okolje in prostor z raznimi nasveti in soglasji. Prav tako smo uspešno izpeljali projekt izgradnje optičnega omrežja tudi v vasi Žiče, Zagorica, Dolenje in Jasen. Skladno s tem projektom smo tudi preplastili cesto skozi vas Žiče.

Kot že v preteklih letih smo tudi letos zgodaj spomladi organizirali čistilno akcijo. Akcija je bila zelo dobro obiskana in uspešna. Veseli nas, da se je akcije udeležilo tudi veliko naših najmlajših krajanov, ki so tako po svojih močeh prispevali k čistejšemu okolju.

Konec junija smo organizirali počastitev krajevnega praznika in praznika ob Dnevu državnosti s krajšim pohodom in druženjem v prostorih gasilskega doma.

Ob koncu leta se spomnimo naših najmlajših in starejših krajanov. Za otroke povabimo Svetega Miklavža, ki jih razves-

Čistilna akcija

eli s krajšo gledališko predstavo in darilom. Pred božičem pa obiščemo tudi starostnike in jih skromno obdarimo.

V letošnjem letu se je občutno podražila najemnina za grobove. Razlog je ta, da se v kontejner za smeti odlagajo tudi drugi odpadki, ki ne izhajajo iz pokopališča in so pripeljani

Preplastitev ceste – Kolovec

od drugod. Kljub dvigu najemnine, zbrani denar komaj pokrije stroške vzdrževanja pokopališča, košnje trave, obrez cipres, vodarinar in odvoz smeti.

Plani za bližnjo prihodnost so: postavitve javne razsvetljave od Plastenke do konca Rov v smeri Kolovca in projekt mrliške vežice.

Ob zaključku prispevka vam voščimo Vesele božične praznike, srečno in zdravo novo leto 2012.

Svet KS Rova

Obisk Sv. Miklavža

Ko se rokovnjači in vikendaši odločijo, da bi imeli optično omrežje (ali kako in zakaj smo si na Kolovcu gradili pot v hitrejšo in bolj povezano prihodnost)

Ste si predstavljali, da bomo imeli na Kolovcu optično omrežje? Mogoče že, toda ali ste si predstavljali, kaj je bilo vse potrebno narediti za doseg tega cilja? Ker je odgovor najverjetneje »ne« (pa tudi če bi bil odgovor »da«), se pred vami nahaja povzetek razlogov in popotovanje od Rov do Kolovca, pa po Kolovcu, pa...

Da nebi pozabili, zakaj optiko sploh potrebujemo? Andrej je rekel, da naši otroci ne bodo primorani hoditi v nedeljo zvečer k cerkvi Svete Katarine s prenosnim telefonom, ki podpira mobilni internet »download-at« podatke o zatiranju aboridžinske kulture v Avstraliji, da bo Manca lahko napisala seminarsko nalogo v šoli. Tatjana in Ivo bi rada dala na internet kakšno sliko o njenem kmečkem turizmu in da se bi tudi ona rada spoznala na to stvar. Edo se je muzal, da je slišal da, da je nekdo rekel, da se bo dalo kaj žgečkljivega pogledati po televizorju. Vine je prikimal, da to tudi njega zanima. Marinka je hotela biti zraven, pa naj stane kar hoče. Irena in Jan sta komaj čakala – Štefan se je zanimal za telefonijo, onadva se morata za internet. Luka ima zadosti, da se kar naprej »šverca« pri Janezu (čeprav le-ta nima nič proti), pri čemer ga vseeno skrbi, da za štiri istočasne uporabnike najnovejši telekomunikacijskih storitev najverjetneje niti optično omrežje ne bo zadostovalo. Toni bi rad potegnil dol zadnje podatke o letališčih in o letalih, treniral pristajanje in vzletanje z letalom in pokazal Vladu, da ni samo on nadarjen za pilota. Stane je rekel, da je to tako ali tako brez veze, da so pravi rokovnjači živeli brez tega. Štefka mu je rekla, da naj bo tiho. Peter in Zdenka bosta od sedaj po svetu potovala še kako drugače kot z avtomodom. Vito in Emilija pravita, da je optika nujna in da je to šele začetek. Roman in Nataša temu pritrjujeta, saj imata majhne otroke, bodoče internetne odvisnike. Miro in Biserka pravita, da k novemu asfaltu spada tudi optika. Stane in Dora, pa mama Tončka nikakor nočejo zaostajati. Majda in Katarina morata ostajati prekomerno v službi, ker od doma ne moreta delati. Magda bi

imela rada bližje sinova, ki brez moderne tehnologije ne morata funkcionirati. Stane se bi rad znebil kabla po zraku. Barbka in Janko bi rada svoj prvi elektronski poštni nabiralnik in že zbirata denar za nov računalnik.

Sigurno pa niste pozabili, kaj ste bili pripravljeni za to narediti, ali ne? Ponovno oživiti (na novo obžagano) kolovško lipo – drevo pod katerim se bomo sestajali še desetletja. Pozabiti na manjše medsebojne kratke stike. Stakniti glave, zagnati traktorje, žrtvovati nekaj vikendov, mnogo ur, dobiti nekaj žuljev, zgubiti mnogo živcev, večkrat malicati skupaj, se zopet naučiti pozidati betonske jaške, se na njih skupinsko podpisati, se naučiti timskega dela, prevzeti svoj del odgovornosti, stopiti skupaj, dobiti podporo od krajevne skupnosti in od občine, zbrati soglasja od sosedov, pokončati kakšno kačo, skuhati kavo za 40 -50 ljudi, pretrgati vodovodno, električno ali telefonsko napeljavo, skuriti frezo, pokvariti še eno frezo, se naučiti razviti alkatensko cev, obnoviti vedenje kje poteka inštalacija skozi naselje, dobiti alkatensko cev v ustrnico, delati neumnosti, vendar jih znati popraviti, požeti pohvale in tudi začudenja... Spoznati, da sta Aco in Marko prava dedca – zahtevna, vendar prizanesljiva. Ste opazili, da sta vsakega izmed nas poznala že po naših imenih? Ali ni to že značilnost za prave prijatelje? Čisti na koncu (in ne najmanj pomembno, ali ne?), pa smo podžgati tudi krajanje Žič, Dolenj, Zagorice in Jasna, da nikakor ne bodo zaostajali za nami – rokovnjači in vikendaši iz Kolovca.

Stavim, da sem pozabil še marsikaj, vendar močno upam, da kakšne hiše nisem pozabil omeniti. Vsekakor bo zame to neprecenljiva izkušnja. Povezali smo se navznoter in navzven. Več vemo drug o drugem, več bomo vedeli o svetu, svet bo več vedel o nas. Hvala vam za to izkušnjo, za (po)moč da smo to izpeljali. Dokazali smo, da zmoremo.

Ludvik Uhan

Polaganje optičnega kabla

POVABILI SVA SE NA »ŠTRUDELJ«

»Ja, kje ste pa mene našli?« je presenečeno vprašal v telefon najin sogovornik, ko sva se dogovarjali za tokratni obisk in klepet. **Marjan Kovač** iz Zagorice je bil osem let predsednik Turističnega kulturnega društva Rova in v tem času se je uresničilo ogromno idej in zamisli, ki so prispevali k družabnemu in kulturnemu življenju krajanov vseh vasi KS Rova, ki so tudi na pobudo društva postale urejene in prepoznavne.

Le kako eden od pobudnikov, da je nastalo glasilo, ne bi dobil mesta v rubriki Povabili smo se na kavo. Pravzaprav to ne bo čisto držalo, saj bi to rubriko lahko preimenovali v Povabili smo se na »štrudelj«. Ob klepetu z Marjanom sva namreč pokušali odlične zavitke, ki jih je pripravila njegova žena Vida.

Predsednik turističnega društva si bil osem let. Se še spomniš začetkov?

Naša družina se je komaj preselila v Zagorico, ko sta nekega dne zunaj na dvorišču k meni pristopila Edo Rems in Lado Potočnik. Slišal sem ju reči: »Ta bi bil pa ta prav!«

Privolil sem, ker mi je bilo vodenje društva neke vrste izziv. Lažje se vklopiš v kraj, če si aktiven. Res je, da do tedaj vodilne funkcije izven službe še nisem imel, vendar mi organizacija ni bila tuja in tudi veliko ljudi v kraju sem že poznal. Vedel sem, da če se nečesa lotim, tudi speljem.

Društvo je takrat delovalo štiri leta, od tega dve leti aktivno. Najprej je bilo potrebno izdelati načrt in najti ljudi. Ekipo smo sestavili tako, da smo v odbore vključili ljudi iz vseh vasi. Res je, da je pomembno, da sodelujejo vse vasi, a še pomembneje se mi zdi, da so to aktivni ljudje, ki so pripravljene ideje tudi izpeljati.

Koliko članov je imelo društvo na začetku in katere so bile prve dejavnosti?

Na začetku je bilo le 15 članov, zdaj pa nas je že okoli 140, vseh starosti, kar nas najbolj veseli.

Začeli smo s postavljanjem turističnih označb – kozolčkov in kažipotov. Zelo kmalu je padla ideja o krajevnem glasilu. Ustanovili smo uredniški odbor in prva Detel'ca je zagledala luč sveta leta 2005. V prvem mandatu smo pričeli tudi z vaškimi igrami. Najprej smo sodelovali s sosednjimi vasi (Dob, Radomlje, Jarše), potem pa se je ta dogodek spremenil v tekmovanje med vasi naše krajevne skupnosti. Naše osnovno vodilo od vsega začetka je bilo, da bi se krajan čim več družili, zato enkrat na leto organiziramo tudi izlet. Prvo leto smo ga organizirali v mesecu oktobru kot tudi gasilci, naslednje leto pa smo naš izlet predstavili na spomladanske mesece, kar se je pokazalo za dobro potezo. Uvedli smo še druga vsakoletna druženja kot na primer vsakoletni pohod, sodelovanje na kamniških narodnih nošah, počastitev krajevnega praznika, kostanjev piknik ...

Vendar društvo ne skrbi le za druženje, temveč organizira marsikatero koristno akcijo.

V naši KS je zares veliko pridnih ljudi, ki se ne bojijo dela. Tako smo leta 2006 obnovili streho na Lukovi bolnici in pot do nje. Ves čas skrbimo za spomenike NOB. Vsakoletno organiziramo ugodnejši nakup sadik v Arboretumu Volčji Potok. Lepo je obiskana naša adventna delavnica izdelave čestitk in adventnih vencev. Tradicionalna je tudi velikonočna delavnica z izdelavo butaric. Sodelujemo pri spomladanskih čistilnih akcijah. Vsako leto pride kakšna nova pobuda in odziv ljudi nas vedno preseneti. Preteklo zimo smo se, na primer, učili teči na smučeh.

Skoraj vse dejavnosti in akcije turističnega društva so se obdržale, kajne?

Res je. Moj cilj je bil vedno, da se zastavljene akcije tudi uresničijo. Potem pa praksa pokaže, če je potrebno kakšno dejavnost v naslednjem letu opustiti. Tako smo iz praktičnih razlogov opustili ocenjevanje najlepše urejenih hiš. Včasih nam kakšno akcijo prepreči tudi slabo vreme.

So v dveh mandatih ostale tudi kakšne neuresničene želje oziroma pobude?

Nekateri so pogrešali kulturni del. Zato smo se leta 2006 lotili igre »Rokovnjači«. To ni bil majhen zalogaj. Ogromno nam je pomagal Lojze Stražar. Vendar brez prizadevnosti in

potrpežljivosti naših igralcev ne bi bilo izvedbe. Vadili smo več mesecev in na koncu uprizorili čudovito igro pri Čehu na Kolovcu, ki jo je obiskalo čez 700 ljudi. Zaradi uspeha smo jo prihodnje leto ponovili. Žal mi je, da nimamo svoje dvorane, v kateri bi se lahko odvijale različne dejavnosti npr. uprizoritve iger, plesne vaje, folklorna skupina, igranje šaha ali namiznega tenisa, vaje harmonikašev in podobno. Več ko je aktivnosti, več je možnosti za vključevanje širšega kroga ljudi.

Vedno si se trudil, da bi se vključilo predvsem čim več mladih.

Tako je. Kajti prednost našega kraja je predvsem v tem, da naša mladina hoče delati. To dokazujejo tudi uspehi in zagnanost naših mladih gasilcev. Če bi imeli dvorano, bi vedeli, kje so in kaj delajo naši otroci. Več bi se lahko družili med seboj. Mi jih skušamo pritegniti s tekom na Žiški vrh, vaškimi igrami, božično in velikonočno delavnico, pikniki. Udeležujejo se tudi izletov in pohodov. Pravzaprav jih je pri vsaki akciji nekaj zraven. Želim si, da bi bilo vključevanje mladih še vnaprej eden glavnih ciljev društva.

V tem predbožičnem času se krajan veselijo prihoda nove Detel'ce. Bo izhajala še naprej?

Seveda. V uvodnih izdajah smo želeli predstaviti vse vasi. V ta namen smo leta 2005 izdelali tudi zloženko. Na začetku smo uspeli sestaviti dve Detel'ci na leto, kasneje pa smo se zaradi obilice dela odločili za eno, ki jo skupaj s koledarji krajanom podarimo v predbožičnem času. V Detel'ci želimo predstaviti vsa društva v KS in zajeti večino dejavnosti tekočega leta. Poleg rednih rubrik vsako leto dodamo še kaj novega. Od vsega začetka se držimo načela, da je glasilo neprofitno in nepolitično. Torej brez reklam in oglasov. Namen glasila je, da krajan vedo, kaj se dogaja v krajevni skupnosti. S tem želimo prispevati k večji povezanosti. Velika pridobitev je tudi vzpostavitev spletne strani KS, v katero smo tudi vključili vsa društva, saj smo želeli preprečiti razdrobljenost. Zelo pomembno se mi je zdelo, da sem pri nošenju glasila in koledarjev zajel vse vasi in obiskal

skoraj vsako hišo. Tu sem dobil priložnost bolje spoznati ljudi. Na ta način najboljše vidiš, kako ljudje razmišljajo.

Vendar brez denarja tudi ne gre?

Na začetku so bila občinska sredstva minimalna. Pred prihodom glasila tudi prispevkov nismo pobirali. Kar je kdo dal, je dal. Zdaj je zaradi večjega števila članov bolje in tudi od občine dobimo več.

Kaj pa Marjan v privatnem življenju?

(Preden odgovori, toplo pogleda ženo Vido.)

Brez pomoči Vide ne bi šlo. Vedno je pripravljena sodelovati in pomagati. Poleg tega ženske boljše vidijo podrobnosti. V malenkostih jaz nisem najboljši in včasih kar preveč površen. Tudi otroci so delali zraven. Če ne drugače, pa s kritiko. Drugače pa mi je že vedno veliko pomenil šport. Petnajst let sem se ukvarjal z nogometom, zdaj pa veliko tečem. Rad sem v gibanju, v naravi. Sem optimist. Včasih sem celo preveč naiven, vendar v pozitivnem smislu. Ravno zaradi te lastnosti sem začel z marsikatero akcijo in jo potem iz trme tudi speljal. Ne maram ljudi, ki kritizirajo stvari za mojim hrbtom. Kritika me ne moti, če je povedana v obraz. Tako imaš človeka možnost vprašati, kaj bi on naredil drugače.

Po osmih letih predsedovanja si se trdno odločil, da je dovolj. Zakaj?

Začutil sem, da mora priti do sprememb. Krmilo je treba predati, če hočeš, da pridejo nove ideje. Spremembe so nujno potrebne v vsaki skupnosti. Brez tega ni premika naprej. Z novimi ljudmi pridejo nove pobude in s tem vas samo pridobi.

No, Marjan se nikakor ni poslovil. Še naprej je zraven pri vsaki akciji. Marsikdo izven naše KS nam zavida, ker se pri nas toliko dogaja. Krajan smo Marjanu hvaležni za ves čas in trud, ki ga je do sedaj vložil v naš kraj.

Zdenka Wicher in Alenka Pavlič

KK PIK

Člani Konjeniškega kluba Pik, smo tudi v letošnjem letu poskrbeli za pestro dogajanje z konjeniški ter družabnimi prireditvami.

Kot se za 08. februar spodobi, se je tudi letos odvila že 11. po vrsti, konjenica »za Prešernov praznik na konjskih hrbtih«. Niti hladno zimsko vreme ni pregnalo številnih konjenikov in vpreg, ki so pripotovali iz vseh koncev Slovenije ter prijateljev, znancev in ljubiteljev konj. Ker so bili med nami tudi kočijaži, smo pot prilagodili tako, da smo lahko družno obšli našo prelepo okolico, tako konjeniki kot kočijaži. Pot nas je vodila od kmetije odprtih vrat Pr'Soud preko Radomelj – Vira- Volčjega potoka- do Kolovca (pr Čeh) ter nazaj do Souda, kjer smo ob dobri hrani, pijači odplesali že 11. Pikovo konjenico.

Le nekaj kratkih trenutkov je minilo, ko smo Pikovci zopet povabili člane in sovaščane, da se zberemo na zagoriškem hribu ob kresnem ognju. Razlog za to je bilo požiganje pusta, kjer smo kot prejšnja leta nagradili najlepše in najbolj razigrane maškarce.

Letošnji občni zbor smo otvorili sredi meseca aprila. Tokrat smo zabeležili že nekaj čez 40 članov, ki jim konjenišvo pomeni šport, hobi, rejo ali pa zgolj druženje s konjeniški prijatelji.

Pomlad je prehitro vstopila v jesen, ko smo že tretje leto zapored priredili Pikov konjeniški dan in družinski piknik. Ta dan je bil namenjen tako ljubiteljem konj kot konjenikom, kočijažem ter našim prijateljem. Konjeniki so se pomerili v dveh disciplinah in sicer v spretnostni tekmi, z improviziranimi zaprekami, na kateri je slavil domačin Domen Potočnik J ter Krtinski alki, katere prehodni pokal je letos ubranil prav tako Domen Potočnik. Zelo atraktivna je bila tudi spretnostna tekma v vožnji eno in dvovpreg, kjer je pokal za prvo mesto prejel Dušan Globočnik. Da pa nam ta dan ni zmanjkalo energije, so poskrbeli tudi sponzorji, mojstri peke na žaru in pridne gospodinje, ki so s spretnimi rokami pripravile odlično pecivo. Vsem najlepša hvala!

Kot se za vsak konjeniški klub spodobi, je tudi naš klub zastopalo nekaj članov na obisku največjega konjeniškega sejma v

Veroni. Sejem se vsako leto dogaja v začetku novembra, na njem pa je možno spremljati vse discipline konjeniškega športa, reje konj, veterine, prehrane in oskrbe konj, idr. Ne manjka pa niti hal nabitih s prodajnimi artikli konjeniške opreme in pa prave kavbojske zabave.

Ker gre leto proti koncu, so naše misli in plani že usmerjeni na 08. Februar drugo leto, ko bo že 12. tradicionalna Pikova konjenica. Vsi lepo vabljeni.

Ob novem letu 2011 Vam KK Pik želi, zdravja, veselja in sreče, naj vam lepe trenutke ustvarijo majhne stvari, topli ljudje ter stisnjene dlani. Srečno!

Lep konjeniški pozdrav, KK Pik

DNEVI NARODNIH NOŠ V KAMNIKU

Kaj si predstavljate, ko slišite »NARODNE NOŠE«? Vas spomni na starodavno oblačilo? Ali na korenine slovenskega naroda? Če pomislite ravno na ti dve stvari, naj vam povem, da je ravno to tisto, kar si mi želimo; ohraniti dediščino slovenskega naroda. Vsaj za en dan se vrnemo nazaj v minule dni. Vsako leto se vrnemo na kraj veselega dogodka v Kamnik, kjer s ponosom predstavljamo našo krajevno skupnost in opazovalcem na ulici prikažemo pretekli čas življenja, oblačenja in veseljačenja.

Namen narodnih noš je poudariti pomen oblačilne dediščine ter opozoriti na spoštovanje narodnih noš kot kulturne vrednote. Prvi zametki o tradicionalni prireditvi v Kamniku, o oblačilni dediščini segajo v leto 1966, ko se je po uspeli prireditvi Podgorške ohceti leta 1963, vodstvo kamniškega turističnega društva odločilo za prvo prireditev z nazivom Dan narodne noše.

Prve ljudske narodne noše so zabeležene v 18. stoletju. Bile so bolj območnega pomena v posebnostih, katere so dopolnjevale in narekovala stanovske, premoženjske in poklicne pripadnosti ljudi. Slovenska narodna noša ima lepo zgodovino in sega v 19. stoletje, kjer se je močno spreminjala.

Letos so potekali 41. dnevi narodnih noš. Kamniška prireditev je v zadnjih letih doživela velik napredek. Ko se bliža dan prireditve v naši družini komaj čakamo, da se odpravimo. Napekost vsekakor raste vendar smo predvsem ponosni sami nase. Tisto jutro potekajo še zadnje malenkosti, ki jih je potrebno

pripraviti. Konje in voz počistimo en dan prej. Voz se okrasimo, konje pa se očedi, kot so kopita, griva in vprega. Tisto dopoldne konje pripeljemo na dvorišče, kjer jih vprežemo. Vsak ima svoje zadolžitve in ve kaj mora postoriti pred odhodom. Ko so konji vpreženi smo vsi oblečeni v narodno nošo. Zadnja se oblečeta mami, ki nam vsem pomaga pri oblačenju in pripenjanju nageljnov ter ata, ki opravi še zadnje malenkosti pri konjih. Ostali pa ta čas popazimo na konje. Ko smo vsi nared se odpravimo.

Od doma odidemo okoli 12h. Vožnja je prijetna in sproščujoča. Vsako leto na poti proti Kamniku naredimo postanek pri gostilni Pirc, kjer se okrepčamo, malo zaigramo na harmoniko in razveselimo goste. Zaželjivo nam srečno pot in odrinemo. Do Kamnika se vozimo približno eno uro. Zborna mesto je pri Mercator centru, kjer nas razvrstijo po vrstnem redu. Sprevod poteka po kamniških ulicah. Proti koncu povorke so udeleženci konjske vprege. Poleg vprege imamo tudi konjenika na poniju, ker pa je veliko udeležencev povorke, traja sprevod eno uro ali več. Ljudje se veselijo z nami, nas pozdravljajo in mahajo. Po sprevodu dobimo malico, počasti pa nas tudi TKD Rova pri gostilni Pirc.

Narodnih noš se udeležujemo preko 20 let. Zato se tudi vsako leto radi vračamo nazaj v Kamnik in smo veseli, da smo lahko del velikega dogodka.

Mateja Stele

LIČKANJE KORUZE

V petek, 30.9.2011, je Turistično kulturno društvo Rova organiziralo ličkanje koruze na kmetiji »Ukan«, s pričetkom ob 18. uri. Na dvorišču nas je pričakal velik kup koruze. Ker se je udeležilo veliko krajanov in krajanek smo ta velik kup koruze v dobrih dveh urah zličkali. Nekateri so koruzo ličkali, drugi pa jo vezali in na koncu obesili na late. Za animacijo otrok pa je prišla Dragica Repanšek in jih naučila delati punčke iz ostankov ličkanja. Na koncu pa so »Ukanovi« pripravili toplo malico, ki se je kasneje zavlekla v večerno druženje.

Katja Pavlič

SPOMINI NA ROMANJE K CERKVI MARIJE ZVEZDE V NOVI ŠTIFTI PRI GORNJEM GRADU

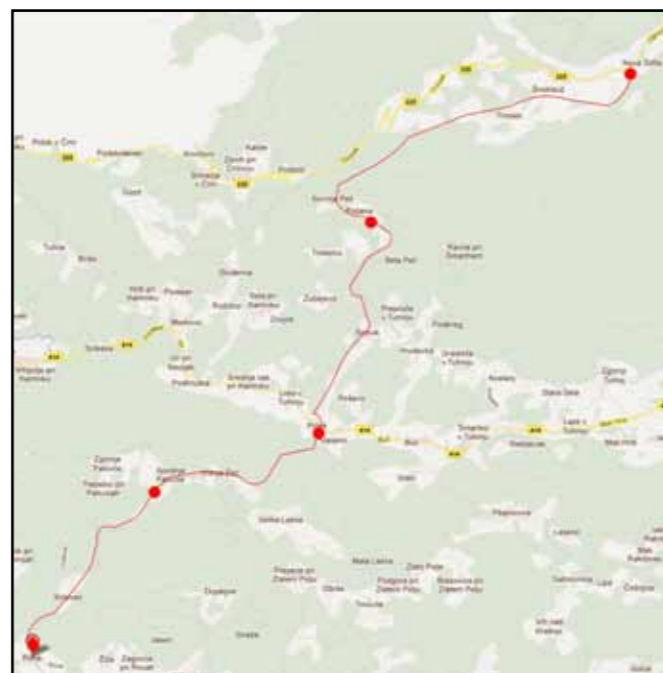
Tudi z naše fare, Rova, so predniki radi zahajali na to priljubljeno božjo pot. Iz vasi Dolenje, Zagorica, Žiče in Rov so si krajani izbirali sebi najbolj priljubljeno pešpot. V tistih časih ni bilo toliko prevoznih sredstev kot jih je danes.

Spominjam se davnega leta 1955, ko sem bil star 10 let in mi je moj pokojni oče, Anton Osolin, Ukanov ata iz Rov, obljubil darilo za dobro šolsko spričevalo. Včasih so bila darila velikokrat nematerialna in so nam prav tako veliko pomenila. Tako sva se dogovorila, da je bilo moje spričevalo zelo vzorno in bom za nagrado lahko z njim odšel na božjo pot na Novo Štifo. Kot mlad deček sem se tega zelo razveselil. Ko je prišel čas, dan pred praznikom Marijinega vnebovzvetja 15. avgusta, sem izpraznil šolsko torbo saj takrat nahrbtnikov še nismo imeli. V torbo sva naložila nekaj malice in pijače za na pot. Pridružil se je še nekaj krajanov in krenili smo na pot. Pot poteka proti vasi Kolovec - Spodnje Palovče - Vranja Peč, nato pa v Tuhinjsko dolino v vas Potok. Včasih je v tej vasi stala gostilna Pr' Kadunc, danes je ni več, in tam je bil tudi prvi postanek. Nekoliko smo se okrepčali in spočili, nato pa pot nadaljevali po dolini mimo današnjih Term Snovik so Savinje peči in vasi Poljane. Ob celotni poti so nas domačini prav prijetno sprejemali in vzpodbujali. Prav posebno veseli našega romanja so bili na Poljanah, kjer so nas ta leta združila v prijetna prijateljstva. Ob začetkih romanja so nam ponudili le kisl mleko, sedaj pa se dobi že tudi kaj več za pod zob. Ko smo stopili na štajersko stran smo že bili na Tomanovi planini. Dolga leta je bila ta domačija zaprta za romarje, danes pa je tu prijetna turistična kmetija. Nato smo se spustili mimo Tomanove domačije po klančini navzdol in v daljavi že videli prelepo cerkvico z dvema zvonikoma. Oče mi je rekel, daje

to naš cilj, Nova Štifa. V strmini pred cerkvijo smo videli lepo oblikovan kamen, kot nekakšen sedež. Pripovedovali so mi, da je tukaj sedela Marija in da se spodobi, da se vsak romar usede na kamen in zmoli molitev. Malo naprej je kapelica kamor smo postavili ročno izdelane križe in vsak si je v mislih zaželel svojo prošnjo. Tako smo že prišli do cerkvice Marije Zvezde na Novi Štifi. Ko smo prišli v prelepo cerkev smo se zahvalili za srečno pot in opravili vse obrede, kot se za romarja spodobi. Prav v lepem spominu mi je ostalo petje marijinih pesmi vseh romarjev. V takem vzdušju pozabiš na ves napor in trud, ki si ga moral vložiti čez dan. Zatem smo si poiskali prenočišče pri dobrih ljudeh in prespali kar na seniku. Ko smo se zjutraj zborali pri romarski maši, smo vsi prijetno dišali po mrvi. Po končani jutranji maši in ostalih obredih smo se nato po isti poti vrnili v svoje domove.

To romanje mi je ostalo tako pri srcu, da se ga vsako leto poskušam udeležiti. Vesel sem tudi, da je to romanje priljubljeno tudi pri mladih. V posebno čast mi je, da sta oba moja sinova, Klemen in Boris, prenesla tradicijo naše družine na svoje otroke. Sedaj se tako romanja udeležimo že v treh generacijah. V najlepših časih romanja na Novo Štifo, se nas je zbralo že preko 70 in to samo iz Rov. Krajani ostalih krajev, Dolenje, Zagorica, Žiče, pa potujejo po svoji poti. Naši poti se združita v Tuhinjski dolini in velikokrat pot nadaljujemo skupaj. V veselje mi je tudi, da se število romarjev z naše vasi ponovno povečuje in se ga predvsem udeležuje veliko mladih, tako da menim, da se za rovsko tradicijo romanja k Mariji Zvezdi na Novo Štifo ni bati.

Anton Osolin

OLJA – rastlinska, bolj zdrava jedilna olja

OLJČNO OLJE

To olje je eno najstarejših olj v kulinariki. Oljčna olja se razvrščajo v štiri kategorije in sedem podkategorij, kar omogoča potrošnikom kar široko paleto kakovostnega izbora. V najvišji kakovostni razred se uvrščajo ekstra deviška olja. Oljčno olje je edino iz plodu iztisnjeno olje, ki ga lahko uživamo v deviški obliki – v taki, kot nam ga ponuja narava. Širok spekter prijetne arome imajo lahko olja, ki so pridobljena iz zdravih, v optimalni zrelosti obranih in popolnoma nepoškodovanih plodov. Izbiramo lahko med različnimi aromami ekstra deviških oljčnih olj; med takimi, ki so blagega vonja in sladkega okusa do pikantnih olj. Pikantna olja so cenjena zaradi visokih vsebnosti bifenolnih substanc, ki v našem telesu preprečujejo oksidacijske procese. Ne smemo pa zamenjevati žarkosti olja za pikantnost ali celo tipično lastnost oljčnega olja. Sladkobna olja so v večini primerov pridelana iz že preveč zrelih plodov, v redkih primerih pa je to značilnost sorte.

Rafinirana olja pri postopku rafinacije izgubijo skoraj vse snovi, ki so bile v plodovih pred rafinacijo (vitamini, bifenoli, aromatične substance), zato po kakovosti niso primerljiva z dobrimi ekstra deviškimi olji. Hladno iztisnjena olja so tista, kjer temperature pri vseh fazah predelave ne presegajo temperature človeškega telesa, ki naj bi bila mejna temperatura, pri kateri še ni sprememb biološko aktivnih snovi (vitaminov, bifenolov).

Zelo pomembne sestavine oljčnega olja so v maščobah topne oblike vitaminov A, D, E, K in visoke vsebnosti bifenolnih sestavin, ki so izjemno pomembne, ker preprečujejo oksidacijske procese tako v olju, kot tudi v našem organizmu. Prav zato ima oljčno olje pomembno vlogo pri zdravem prehranjevanju, saj je dokazano, da omogoča zmanjšanje količine redkega holesterola (LDL, slabega) in hkrati ne spreminja količin gostega holesterola (HDL, dobrega).

Je tudi eno izmed redkih olj, ki ga lahko uporabljamo kar več ur pri temperaturi 200 stopinj celzija brez opaznih fizikalno kemijskih sprememb (druga olja so uporabna do približno 170 stopinj). Oljčno olje je tudi zelo lahko prebavljivo, zbuja izločanje želodčnih sokov, izločanje žolča in omogoča boljše vsrkavanje vitaminov, predvsem vitamina E.

KORUZNO OLJE

Koruzna je rastlina, ki so jo gojili v Mehiki že pred 7000 leti v JZ delu Amerike pa pred 3000 leti. Ko so leta 1933 v Mehiki odkrili še divjo sorto stare koruze, so pričeli z razvojem hibridnih vrst. Delilo se jo je po trdoti ovojnice, vsebnosti in obliki sladkorja. V ZDA gojijo veliko sladke koruze, ki se uporablja kot zelenjava. Seme vsebuje veliko ogljikovih hidratov, a tudi minerale, olja in beljakovine, ki pa so slabe kvalitete. Stare sorte so vsebovale malo aminokislinske lizina in arginina, s selekcijo pa so vzgojili bogatejša sorte. Iz kalčkov se stiska olje, ki vsebuje nasičene in nenasičene maščobne kisline. Vsebuje precej magnezija, fosforja in kalija. Vsebnost vitamina E je nižja kot v olju iz žitnih kalčkov ali v sončničnem olju, vsebuje pa dosti vitamina B. Uporabno je za kuho, pripravo solat in margarine. Zaradi velike pridelave koruze je olje relativno poceni. Tako je danes dostopno tudi hladno stiskano olje, ki je bistveno višje kvalitete in ima visoko biološko bioaktivno vrednost.

OLJE ŽITNIH KALČKOV

To je eno najkvalitetnejših olj, ki se pridobiva s stiskanjem kalčkov pri tehnološki pripravi kosmičev iz biološko pridelanih žit. Vsebuje zelo veliko polinenasenih maščobnih kislin in ogromno vitamina E. Olje žitnih kalčkov pridobivamo iz pšeničnega zrna že od leta 1940. Žitni kalček je energetsko in z življenjsko energijo najbogatejši del žitnega zrna. Olje je temno oranžne barve, lešnikovega vonja in okusa. Količina kompleksa vitamina E v olju žitnih kalčkov je bolj potenten vitamin, kot kjerkoli drugje, antioksidativna aktivnost pa je bolj stabilna. Poleg vitamina E pa vsebuje olje žitnih kalčkov še drugo aktivno snov Octacosanol – to je naravni alkohol, ki je sicer redko prisoten v naravi, pa še to le v majhnih količinah. Leta povečuje vitalnost oziroma življenjsko moč tako, da poveča vezavo in izkoristek kisika v krvi, zlasti v stresnih situacijah, pri izjemnih fizičnih naporih in v višavah (višjih nadmorskih višinah), kjer je nizek tlak. Ima pa tudi vpliv na presnovo holesterola in ga znižuje. Je bogat vir vitamina B, železa, cinka, bakra, magnezija, fosforja in kalija.

Vendar pa vsa olja žitnih kalčkov niso enaka. Pomembna je tehnologija pridelave olja. Najbolj kvalitetna olja pridobimo s hladnim stiskanjem, največ olj pa z ekstrakcijo in destilacijo. Priporoča se, da uporabljamo le olje, ki je hladno stiskano in nam kljub višji ceni zagotavlja vrhunsko kvaliteto v prehrani in kozmetiki. Uporaba: za prehrano se priporoča žličko hladno stiskane olja zvečer ali med obrokom in eno uro pred obremenitvami. Uživamo čistega, lahko na polnozrnatem kruhu ali na solatah. Zelo uporabno je tudi v kozmetiki in dietetiki, saj je najbolj bogat vir vitaminov E, ki imajo številne pozitivne učinke pri preprečevanju oksidacije, mutacije in vpliv na tvorbo hormonov in obnovo celic.

LANENO OLJE

Je bogat vir esencialnih maščobnih kislin, ki so potrebne za ohranjanje zdravja, za ohranjanje celičnih struktur in tvorbo energije. Je največji rastlinski vir omega 3 maščobnih kislin v naravi. Vsebuje tudi veliko ostalih pomembnih sestavin.

Zakaj se priporoča laneno olje? Organizem potrebuje preko 50 esencialnih snovi vsak dan. Te snovi potrebujemo za obnovo celic in ohranjanje vitalnosti, ter dolgega, zdravega življenja. Teh snovi naš organizem ni sposoben ustvariti, zato se imenujejo esencialne. Večina teh snovi so vitamini, minerali, aminokisliline in dve maščobni kislini – omega 3 in omega 6. Znanstveniki in raziskovalci uvrščajo laneno olje kot vrhunsko zdravilno olje, saj omogoča obnovo celične strukture, izkoriščanje energije ter imunske reakcije in odgovore. Uživanje lanenega olja ima mnoge ugodne učinke. Koža postane gladka, poveča se imunska odpornost, rane se celijo hitreje, poveča se življenjska energija, zmanjša se občutljivost na stres, izboljša se hormonsko ravnovesje, padejo trigliceridi in še mnogi drugi pozitivni učinki...

SEZAMOVO OLJE

Le najboljše sezamovo seme je dobro za hladno stiskano olje. Vsebuje veliko aminokislin in maščobne kisline, ki so pomembne za prenašanje signalov v živcih in registracijo informacij v možganskih celicah. Vitamin E in maščobne kisline izboljšajo cirkulacijo krvi, preprečujejo sivenje las in zmanjšujejo pozabljivost. Ne vsebuje holesterola! Sezamovo olje čudovito izboljša okus različni hrani in solatam, je tudi pomembno za zniževanje holesterola in ohranjanje zdravja. Vsebuje tudi aminokisliline, predvsem takšne, ki so pomembne za delovanje jeter, ledvic in izkoriščanje vitaminov B kompleksa, vsebuje veliko kalcija, kalija, fosforja in železa. Služi tudi kot naravni zaščitni faktor pred UV žarki, preprečuje nabiranje bakterij v lojnicah, ščiti tudi nežno kožo dojenčkov.

Obstaja več vrst sezamovega olja. Evropsko ali hladno stiskano olje je svetle barve, ima orehast okus. Azijsko sezamovo olje je pridelano iz praženih sezamovih semen, zato je temnejše in izrazitejšega okusa. To olje ima visoko vrolišče, zato je dobro za kuhanje.

BUČNO OLJE

Se pridobiva iz semen buč, ki so obdana z lupino. Pri nas je najboljše tisto, ki je pridelano iz semen Štajerske buče. Semena vsebujejo veliko rastlinskih beljakovin in nezasičenih maščobnih kislin ter veliko mineralov, kot so magnezij, kalcij, silicij, selen, cink in tudi vitamine A, B1, B2, C, D in E. Vsebuje zelo redko aminokislino Kukurbitin, ki ima še posebej ugodne učinke. Zdravniki priporočajo bučno olje pri slabem delovanju mehurja in za zniževanje holesterola. Večinoma se uporablja kot solatno olje, pa tudi za začimbo pri pripravi omak, riža in kolačev. Priporoča se, da se zamenja v sladkarijah s sladkorjem, otrokom pa je na voljo že veliko nadomestkov za čokolado narejeno iz bučnih semen.

Obstaja še cela paleta jedilnih olj, ki so mogoče malo manj znana, kot zgoraj omenjena. Nekaj ostalih jedilnih olj: arašidovo, arganovo, avokadovo, brezislinsko linolno, cedrino, čičerikino, gorčično, iz grozdnih pešk, kokosovo, konoplino, lešnikovo, makadamijevo, iz mareličnih pešk, mandljevo, olje oljne repice in ogrščice, orehovo, osatovo, palmno, pinjolo, iz šipkovih semen, sojino, svetlinovo, totrovo, žafranovo ... in še veliko drugih.

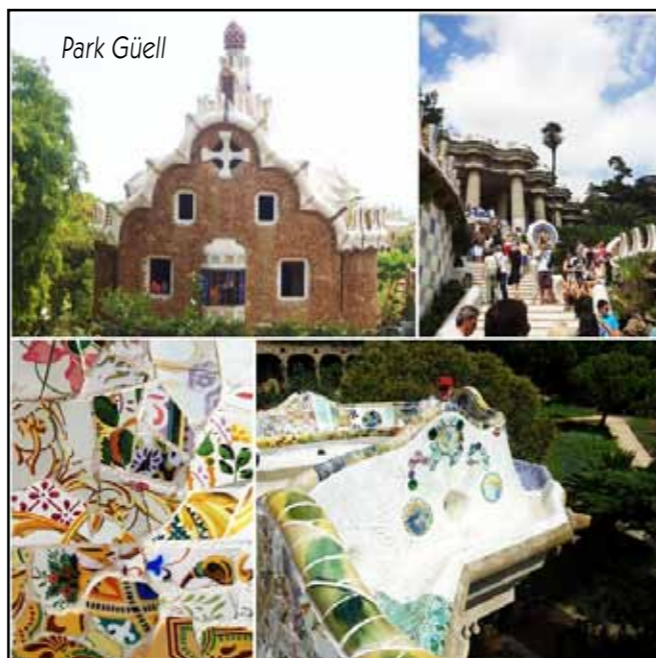
Petra Herga

BARCELONA – MESTO TISOČERIH OBRAZOV

Barcelona je mesto, ki me vedno znova in znova preseneča. Ko že misliš, da si videl že prav vse, ti pokaže še svojo katalonsko, tradicionalno obarvano plat in mesto zasije v novi luči.

Moj septembrski obisk tega prečudovitega mesta je bil že tretji po vrsti. Prvič sem njene lepote odpravila po zaključnem srednješolskem izobraževanju, v družbi treh sošolk. Kot se za eno tako popotovanje spodobi, ni manjkalo poležavanja na plaži, ogledovanja glavnih zanimivosti, in odkrivanje čarov pestrega nočnega življenja. Sprehodile pa smo se tudi po velikem, dobro urejenem živalskem vrtu, kjer smo si ogledale mnogo različnih živalskih vrst in pa zelo zanimiv, učno zastavljen nastop delfinov, s pomočjo katerega smo izvedele kar nekaj zanimivosti iz njihovega življenja. Takrat se je Barcelona izkazala za ravno pravo destinacijo za en sproščen, zabaven oddih s katerim smo želele zaključiti eno obdobju v našem življenju. Ko smo se z letalom vračale domov, polne čudovitih spominov, zanimivih in nepozabnih dogodivščin, sem vedela, da se bom v to mesto še kdaj vrnila ter ga podrobneje raziskala.

priporočam podrobnejši ogled cerkve Sagrada Familia, ki vas zagotovo ne bo pustila ravnodušne. Poskrbljeno je bilo tudi za tisti del družbe, ki se jim zaradi takšnih ali drugačnih razlogov ob omembi nogometnega kluba Barcelona zašibijo kolena. Za vse tiste z bolj razvito kulinarčno žilico, pa je kot nalašč dobro in pestro založena pokrita tržnica, ki bo poskrbela tako za lakoto kot žejo, hkrati pa je prava paša za oči. Seveda pa smo temeljito preiskali tudi ponudbo španskih trgovin in nikakor nas niso pustile ravnodušne. Rezultat tega pa so bile natrpane potovalke, ki so za las ujele tisti zgornji prag dovoljene teže.

Na mojem zadnjem obisku mesta, pa mi je le-to razkrilo čisto nov obraz, obraz mesta z bogato tradicijo, ponosen obraz

Priložnost za to se mi je ponudila v lanskem letu, ko smo z družbo vneto preučevali, kam bi lahko v novembru pobegnili in vsaj še za malo pozabili na vse tiste študijske obveznosti, ki nas čakajo v prihodnjih mesecih. Pa je padla odločitev, v Barcelono, kam pa drugam. Vreme je takrat še prijetno toplo, turistična sezona je končana, temu primerne so tudi ugodne cene letalskih vozovnic in apartmajev. In smo spakirali kovčke, pomahali domačim v slovo in odleteli novim dogodivščinam na proti. Prehodili smo očarljive mestne ulice in uličice po dolgem in po čez, se naužili toplih sončnih žarkov, se sprehodili po Gaudijevem parku Güell, si ogledali olimpijski objekt na gori Montjuic in še mnogo več in vse to brez posebnega turističnega vrveža. Vsem ljubiteljem nekonvencionalne in inovativne arhitekture močno

katalonskega ljudstva, ki se ne pusti zatreti in ne dovoli, da bi njihova tradicija zamrla iz potonila v pozabo. V Barcelono smo prispeli v času njihovega vsakoletnega festivala La Merce, gre za največji ulični festival na katerem se predstavijo katalonski umetniki, pevci, plesalci, itd. Praznično, živahno vzdušje je možno začutiti po vsem mestu, saj so prireditveni odri razpršeni po razno raznih trgih, ulicah, to praznično razpoloženje pa traja 5 dni. Ulice se v tem času napolnijo tako z domačini, kot tudi s turisti. Vsekakor ne smete zamuditi spektakularnega ognjemeta in pa spreveda velikarov. Sprevod velikarov je dogodek, ki je na meni pustil močan vtis, ulice so bile nabito polne z družinami, skupina, ki so se zbrali, da si skupaj ogledajo ta veličasten sprevod, ki je bil sestavljen iz velikanskih lutk kraljev, kraljic, veljakov in drugih pomembnih likov iz katalonske zgodovine in njihove folklore. Spremljali so jih godbeniki, bobnarji, ki s svojimi poskočnimi ritmi nikogar niso pustili ravnodušnega. Po končanem sprevodu, pa se je dogajanje preselilo na osrednji trg Catalunya, kjer so se predstavile različne plesne šole, folklorne skupine, zbori, domači glasbeniki in še marsikaj zanimivega. Resnično festival vreden ogleda, ki ti predstavi Barcelono in njene prebivalce v čisto novi in drugačni luči.

Podrobneje pa smo si ogledali tudi nekatere izmed mojstrov in neverjetnega Gaudija, arhitekta in umetnika, ki je navdih iskal v svetu narave. Tako lahko v njegovih zgradbah opazujemo elemente, ki nas spominjajo na skeletno strukturo živih organizmov ali pa mehke linije, ki spominjajo na nežno valovanje morja, razvejanost mogočnega drevja, strukture školjk in še marsikaj. Eden izmed bolj osupljivih razglednih točk v mestu je nedvomno Casa Mila, imenovana tudi La Pedrera. Ta osupljiva in dih jemajoča mojstrovina je bila Gaudijevo zadnje delo, preden se je popolnoma

posvetil gradnji cerkve Sagrada Familia. Povzpnete se lahko čisto na vrh stavbe, na streho poslopja in opazujete mestni vrvež, modrina neba in pa razgibanost mestne arhitekture. Prav tako toplo priporočam ogled notranjosti še ene izmed bolj slavni Gaudijev hiš, Casa Batllo. S pomočjo avdio vodiča boste stopili v svet inovativne, do potankosti premišljene gradnje, kjer je vsak, še tako majhen, dekorativen in estetsko dovršen element v službi funkcionalnosti ter boljše izkoriščenosti naravnih danosti. Tako so zelo premišljeno oblikovani in razporejeni prostori, ki omogočajo maksimalno izrabo klimatskih pogojev, igro svetlobe in moč vetra. Vse to pa je lično zapakirano v Gaudijev nepogrešljivi in igrivi slog, ki vas popelje v mističen svet zmajev in pripovedk.

Vse to pa je le delček iz prečudovite mozaika imenovanega Barcelona. Mene je očarala katalonska kultura, njihova prijaznost, odprtost in dobrosrčnost, nekoga drugega morda očara njihova pestra ponudba vin in tapasov, morda pa sodite med tiste, ki bi prišli v Barcelono na ogled katere izmed nogometnih tekem ali pa bi se želeli predati edinstveni nakupovalni izkušnji. Barcelona je resnično mesto tisočerih obrazov, katerega nam bo pokazalo, pa je odvisno od nas samih. Za prihodnje leto pa že načrtujem novo potepanje po Costa Bravi, kam točno me bo odnesel španski vetrič, pa je trenutno še zavito v meglo.

Maja Kovač

FRANCOZA NA KOLOVCU

Zgodilo se je na prav prijeten jesenski dan. S kolesom sem se peljala iz šole in bila sredi Radomelj priča zanimivemu prizoru. V krožnem križišču sta bila dva osla, opremljena z vsaj 50 kilogrami tovara, lastnika vsak s težkim nahrbtnikom in palico v roki ter dva psa. Celoten promet se je močno upočasnilo, ljudje so s prsti začeli kazati na tujca z osli, jaz pa sem se počutila kot v kakšnem filmu izpred štiridesetih let. Na mojo srečo sta pot nadaljevala v smeri Rov, pa tudi sicer bi jima sledila, saj me je razganjalo od radovednosti. Na enem oslu je visela francoska zastavica. No ja, 'bonjour' pa le znam reči. Na srečo moja nova prijateljica iz Savoje govori nekaj angleščine. Bila sta zelo izmučena. Ponudili smo jima vodo in hrano, vendar nič nista sprejela, saj sta ves čas omenjala le travo in živali. »Najprej živali, potem ljudje.« No ja, potem naj bo pa tako. Pri kmetiji Čeh so jima ponudili kos travnika, na katerem sta si v rekordnem času postavila šotor in poskrbela za živali, za katere pravita, da so njune prijateljice. Nisem mogla verjeti očem, ko sem zagledala kokoš, katera je prav tako potovala z njima. Pravzaprav mi je bilo vse skupaj tako simpatično, da sem šla po list papirja in ju prosila za kratek intervju. Ob kuhanju večerje na taborniški način smo se prijetno pogovarjali in vprašani kar ni zmanjkalo.

Kot rečeno prihajata iz Francije, iz pokrajine Savoje blizu meje z Italijo. Ona je medicinska sestra, on pa tesar. Na to potovanje sta odšla, da bi spoznala nove kraje in ljudi. Ker jima živali veliko pomenijo, ker sta rada povezana z naravo in ker rada hodita, sta se odločila za takšno nenavadno obliko potovanja. Najprej sta hodila skozi Italijo, kjer sta imela kar nekaj težav z jezikom in ljudmi. Po Sloveniji sta hodila že nekaj tednov in nad njo sta navdušena. V šali sta celo dejala, da bi se sem rada nekoč preselila. Pravita, da so ljudje zelo prijazni in predvsem, da radi pomagajo. Na

dan hodita približno 5 ur in prav vsak dan se jima zgodi nekaj nenavadnega. Ni čudno, ko pa vsak dan drugje prespita. V Sloveniji nimata velikih težav glede jezika, saj po njenem mnenju mladina obvlada angleško, pa tudi z rokami se da marsikaj povedati. Glede hrane sta zelo iznajdljiva in skromna. Hrano kupita v trgovini in si jo zvečer skuhata. Na poti sta nabrala nekaj kostanja in ga zvečer spekla. Z družino in prijatelji si dopisujeta preko interneta, vsake toliko časa pa se slišijo tudi preko telefona. Na internetu pišeta blog, katerega tudi jaz redno pregledujem. Zimo načrtujeta preživeti pri nekem kmetu in potem pot nadaljevati vse do Grčije. V Grčiji se nameravata vkrcati na ladjo in se vrniti v Francijo. Pot je še dolga in težka, vendar sta polna optimizma. Takšen način potovanja se mi zdi izjemno zanimiv. Naslednji dan sem jima pokazala pot in ju pospremila. Najraje bi šla kar z njima in se za nekaj tednov izognila šolskim klopem.

Nadja Wicher

NAMIG ZA NEDELJSKI IZLET

Čemšeniška planina (1204 m.n.v.)

Zahtevnost: lahka označena pot

Višinska razlika: 334 m

Dostop do izhodišča:

Z avtoceste Ljubljana - Celje se usmerimo na izvoz Trojanje. Naprej nadaljujemo v smeri Zagorja in cesta nas nato pelje skozi predor V Zideh za katerim bomo prišli do mesta, kjer se levo navzgor odcepi cesta proti vasi Šentgotard. Na koncu vasi Šentgotard pridemo na križišče, kjer nadaljujemo levo v smeri Prvin (desno Čemšenik). Nekoliko naprej pridemo do naslednjega križišča, kjer nadaljujemo desno ponovno v smeri Prvin (levo Zaplanina). Cesta pa nas nato že kmalu pripelje na naslednje križišče, kjer nadaljujemo levo za smer Prvine (desno Čemšenik). Tej cesti, ki nas nato pelje mimo lovskega doma sledimo do parkirišča v bližini smučarskega centra na Prvinah.

Iz Zagorja pa se peljemo skozi Kisovec in Izlake proti Trojanam, a le do mesta, ko se desno odcepi cesta proti Šentgotardu. Naprej sledi zgornjemu opisu.

Opis poti:

S parkirišča nadaljujemo po cesti ob kateri smo parkirali. Cesta nato po levi strani obide hišo, ki jo vidimo pred seboj in le nekoliko naprej preči smučišče. Prav na mestu, kjer cesta preči smučišče, le to zapustimo in se usmerimo desno navzgor na kolovoz, ki pa tudi preči smučišče. Pot gre nato v gozd in se zložno vzpenja proti vzhodu. Pot, ki se le občasno nekoliko bolj vzpne preči nekaj poti in kolovozov. A ker je pot dobro markirana ni težav z orientacijo. Nekoliko naprej se nam z desne priključi pot iz Zagorja, Izlak in Čemšenika. Pot naprej poteka ob robu strmih senožeti Čemšeniške planine s katerih se nam odpirajo lepi razgledi predvsem proti Kumu. Sledi še nekaj minut hoje ob robu strmih senožeti, nato pa pridemo do mesta, kjer tovarna žičnica preči planinsko pot. Tu pazljivo prečimo žičnico in pri tem pazimo, da se z glavo ne zaletimo v jeklenico. Na drugi strani žičnice pa že opazimo planinsko kočjo, ki jo dosežemo v nekaj korakih. Od kočje nadaljujemo naprej proti vzhodu po poti, ki sprva poteka ob robu strmih senožeti nato pa gre v gozd. Pot po gozdu se nato le počasi vzpenja in nas po 15 minutah hoje od kočje pripelje do visne skrinjice, ki se nahaja le nekaj korakov pod vrhom.

Pot je lahka, primerna tudi za družine in vzame dobro uro hoje, vendar je večji del poti bolj ali manj položen. Palice so priporočljive sicer pa niso potrebne.

Zasavska Sveta gora (852 m.n.v.)

Zahtevnost: lahka označena pot

Višinska razlika: 330 m

Dostop do izhodišča:

Do Vač lahko prispemo iz dveh smeri. Iz Ljubljane se usmerimo proti Litiji, kjer v Spodnjem Hotiču zavijemo levo pri oznaki za Vače. Do Vač vodi ožja cesta. Ko pridemo v vas lahko vidimo veliko leseno tablo, ki poleg drugih poti kaže tudi smer proti Zasavski sveti gori. Nekaj metrov višje, pri cerkvi lahko parkiramo. Prav tako pa lahko do Vač pridemo iz Zasavja, peljemo se mimo Litije in nato enako kot zgoraj v Spodnjem Hotiču zavijemo desno.

Opis poti:

Izpred cerkve si lahko najprej pogledamo zemljevid poti proti vrhu. Nato zavijemo po cesti navzdol in takoj na levo, ven iz Vač. Najprej je cesta asfaltirana in jo spremlja pot GEOSS, skulpture iz lesa in info table. Od situle na križišču do katerega pridemo po cesti, se usmerimo desno naprej na makadam. Pot nas ves čas vodi po makadamski cesti naravnost, mimo travnika in manjšega kamnoloma. Nadaljujemo ves čas po cesti, ki nato pelje mimo vasi Vovče. Na koncu vasi je odprt travnik s katerega je lep pogled na Kum. Nadaljujemo po cesti in po dobri uri hoje pridemo do križišča, kjer nas slaba oznaka na drevesu (slika spodaj) usmeri levo na manjši kolovoz, cesta pa gre naprej. Tu lahko izberemo obe poti, Leva pot vodi okoli hriba in pa grebenu do začetka vrha Zasavske svete gore, desna po cesti pa mimo nekaj hiš in nato po ožji poti v isto smer. Če gremo levo in okrog hriba sledimo kolovozu okrog hriba, nato pa se odcepimo na shojeno pot desno po grebenu naprej. Pot je razgibana, malo je navzgor, malo navzdol. Kot sem že omenila je desna pot večino časa ožja, pelje po gozdu in potem po odprtem (pesek in skale), vendar, če ni snega ni nevarna. Je pa krajša. Po kakšne pol ure se obe poti združita in od tod je slabe pol ure hoje. Ta del poti je malo bolj strm. Vodijo pa nas markacije in pa kolovoz. Pod vrhom gremo lahko direktno do cerkve (desno) ali pa direktno do kočje (levo). To nakazujeta tudi oba smerokaza. Pot do kočje je ozka in v snegu precej nevarna, pot do cerkve pa strma. Po slabih petih minutah ste že na vrhu. Pot je lahka, primerna tudi za družine, sicer vzame dve uri hoje, vendar je večji del poti bolj ali manj položen. Palice so priporočljive le v zadnjem delu poti, sicer pa niso potrebne.

Vir: www.hribi.net

Praznični čas je trenutek,
ko se nam srce odpre za lepe in skrite želje,
je trenutek, ko stisk roke pove več
kot tisoč besed.

Naj vam takšni trenutki ob trdnem zdravju
lepšajo vse leto 2012!

TKD ROVA

Ob novem letu 2012 Vam KK PiK želi zdravja, veselja in sreče, naj vam lepe trenutke ustvarijo majhne stvari, topli ljudje ter stisnjene dlani.

Srečno!

KK PIK

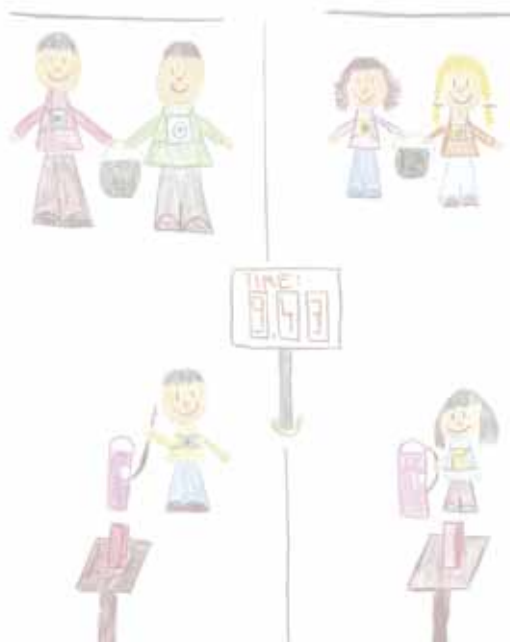

Ko se prižgejo praznične luči
sredi bele mrzle zime,
prijateljstvo ogreje nam dlani
in želja vzpne se iz srca v višine.

Blagoslovljene božične praznike ter
obilo sreče in zadovoljstva v letu
2012 vam želi

svet KS ROVA.

Naj ob novem letu prijazni novi čas prinese vse,
kar je staro zamudilo.

Veliko osebne sreče in poslovnih uspehov v letu
2012 Vam želi

UO PGD ROVA